

ບານີອຸມ - ໝາຍເລກສິບແປດ

ສາມເທື່ອ 250

Jeff Pippenger

2026-02-25

ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາບັນຍາຍສຳຄັນບາງປະການຂອງຂໍ້ທັບສອງໃນດານເອນບົດທັບເອັດ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈະນຳເອົາສາມເສັ້ນເວລາຂອງ "250" ປີເຂົ້າສູ່ປະຫວັດສາດຂອງຂໍ້ທັບເອັດເຖິງຂໍ້ທັບຫ້າ ຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດຄວາມສົມບູນໃນຍຸດທະການທີ່Panium ໃນປີ200 BC. ເສັ້ນເວລາຂອງ "250" ປີທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 457 BC ສົ້ນສຸດລົງໃນປີ207 BC ກາງຊ່ວງເວລາທີ່ເລີ່ມດ້ວຍຍຸດທະການທີ່Raphia ແລະສົ້ນສຸດດ້ວຍຍຸດທະການທີ່Panium. "250" ປີໃນເສັ້ນເວລາຂອງ Nero ສົ້ນສຸດລົງດ້ວຍປະຫວັດສາດສາມຂັ້ນຂອງ Constantine ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍປີ313, 321 ແລະ 330. "250" ປີຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ສົ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ4 ກໍລະກົດ 2026.

ເສັ້ນຂອງ Nero ເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍໃນໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດສອບ ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນທີ່ສະຫະລັດ ແລະຈາກນັ້ນໃນໄລກ. ເສັ້ນຂອງ 457 BC ຈັດວາງ Trump ໄວ້ໃນຕຳແໜ່ງກົງກາງທາງທະຫານລະຫວ່າງສອງຍຸດທະການ. ໄລຍະເວລາທີ່ຂະຫຍາຍອອກມາຈາກ 1776 ກໍເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງຈຸດກົງກາງສຳລັບຕຳແໜ່ງປະທານາທິບໍດີສະໄໝສຸດທ້າຍຂອງ Trump ເຊັ່ນດຽວກັນ. ເພື່ອຈະຈັດວາງເສັ້ນເຫຼົ່ານີ້ໃນບ່ອນອັນຖືກຕ້ອງຂອງມັນ ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາຂໍ້ທັບສອງກ່ອນ ແລະການລົ້ມສະລາຍຂອງ Russia ແລະ Putin. ຈາກນັ້ນຈຶ່ງເປັນສາມເສັ້ນຂອງ "250" ປີ ແລະຕໍ່ດ້ວຍເສັ້ນຂອງລາຊະວົງ Hasmonean. ເມື່ອເສັ້ນເຫຼົ່ານີ້ຖືກຈັດວາງໄວ້ແລ້ວ ພວກເຮົາຈະຈັດວາງ Peter ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ Panium. ເມື່ອເສັ້ນເຫຼົ່ານີ້ຖືກຈັດວາງໄວ້ແລ້ວ ພວກເຮົາຄວນຈະສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ວ່າ ຂ່າວສານຂອງວັນທີ18 ກໍລະກົດ 2020 ຈະຕ້ອງຖືກແກ້ໄຂ ແລະຖືກປະກາດຢ່າງໃດ ແລະວ່າ ນັ້ນແມ່ນຂ່າວສານຂອງພຣະທຳ Joel.

ກະສັດອຸດຊີຢາແຫ່ງຢູດາ ແລະ ປໂຕເລມີກະສັດແຫ່ງເອຢິບ

ປະຫວັດສາດທີ່ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ທັບເອັດສຳເລັດລົງໃນຍຸດທະການທີ່ຣາເຟຍ ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດຂອງກະສັດອຸດຊີຢາ. ເມື່ອອີຊາຢາໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະໄດ້ຮັບລົດອຳນາດໃຫ້ປະກາດຂ່າວສານແຫ່ງຜົນບາຍ ການຊົງເອີ້ນຂອງທ່ານໄດ້ມາເຖິງໃນປີທີ່ອຸດຊີຢາເສຍຊີວິດ.

ໃນປີທີ່ກະສັດອຸດຊີຢາສິ້ນພະຊົນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບເທິງພະທຽງ, ສູງສົ່ງແລະຖືກຍົກຂຶ້ນໄວ້, ແລະຊາຍສະໄປຂອງພຣະອົງເຕັມພຣະວິຫານ. ອີຊາຢາ 6:1.

ການຕາຍຂອງອຸດຊີຢາໄດ້ຖືກນຳໜ້າໂດຍການກະບົດຫົວໄດ້ສະແດງອອກ ຊຶ່ງຂະໜານກັນແລະສອດຄ່ອງກັບການກະບົດຂອງປໂຕເລມີ ຫຼັງຈາກໄຊຊະນະໃນຍຸດທະການທີ່ຣາເຟຍບໍດົນ. ອຸດຊີຢາແລະປໂຕເລມີເປັນສັນຍາລັກຂອງກະສັດຜ່າຍໃຕ້ຜູ້ທີ່ໃຈຂອງຕົນໄດ້ຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ ຜູ້ກະບົດໂດຍການສະແຫວງຫາທີ່ຈະນຳອຳນາດຂອງລັດມາຮວມເຂົ້າກັບອຳນາດຂອງຄຣິດຕະຈັກ. ເມື່ອອຸດຊີຢາພະຍາຍາມນຳຄຣິດຕະຈັກແລະລັດມາຮວມກັນ ໂລກຂຶ້ນຄູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງລາວໄດ້ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ.

ແລະທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມໄດ້ຕິດຕາມພວກເຂົາໄປ, ຮ້ອງກ່າວດ້ວຍສຽງດັງວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດນະມັດສະການສັດຮ້າຍແລະຮູບຂອງມັນ, ແລະຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນໄວ້ທັງໝົດຜາກ

ຫຼືຫົວຂອງຕົນ, ຜູ້ນັ້ນກໍຈະໄດ້ມື້ເຫຼັກແຫ່ງພຣະຟິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຊຶ່ງຖືກເຫລົ່າໂດຍບໍ່ເຈືອປົນລົງໃນຈອກແຫ່ງພຣະອາຄາດຂອງພຣະອົງ;
ແລະຜູ້ນັ້ນຈະຖືກທໍລະມານດ້ວຍໄຟແລະກຳມະຖັນ ຕໍ່ໜ້າທຸດສະຫວັນບໍລິສຸດທັງຫຼາຍ
ແລະຕໍ່ໜ້າພຣະເມສານອ້ຍ: ແລະຄວັນແຫ່ງການທໍລະມານຂອງພວກເຂົາລອຍຂຶ້ນໄປເປັນນິດົນຮັ່ງດອນ:
ແລະພວກເຂົາບໍ່ມີການພັກຜ່ອນທັງກາງວັນແລະກາງຄືນ, ຄືຜູ້ທີ່ນັ້ນມັດສະການສັດຮ້າຍແລະຮູບຂອງມັນ,
ແລະທຸກຄົນທີ່ຮັບເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຊື່ຂອງມັນ. ພຣະນິມົດ 14:9–11.

ດັ່ງນັ້ນ ອຸດຊຶຢາຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຕາຍທີ່ອ່ອນໄຫວດຳເນີນໄປ
ນັບແຕ່ເວລາແຫ່ງຄວາມພະຍາຍາມອັນກະບົດຂອງລາວທີ່ຈະຮວມສາສະໜາຈັກແລະລັດເຂົ້າດ້ວຍກັນ. ຕໍ່ມາ
ລາວຍັງເປັນຕົວແທນຂອງການຮ່ວມຄອງລາວກັບບຸດຊາຍຂອງຕົນຢ່າງໃຮ້ອຳນາດເປັນເວລາສິບເອັດປີ.
ອຸດຊຶຢາມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ກັບສິບເອັດປີຫຼັງຈາກການກະບົດຂອງລາວ.
ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການກະບົດຂອງລາວເປັນສັນຍາລັກເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ບ່ອນທີ່ສາສະໜາຈັກແລະລັດຖືກຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ ແລະເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍຖືກບັງຄັບໃຊ້.
ສິບເອັດປີຕໍ່ມາ ລາວໄດ້ຕາຍລົງ
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດສິ້ນສຸດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງລາວໃນຖານະກະສັດແຫ່ງອານາຈັກພາກໃຕ້ຂອງຢູດາ,
ຊຶ່ງແມ່ນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ, ຊຶ່ງແມ່ນສະຫະລັດອາເມລິກາ.

ໃນຄວາມສຳພັນທາງຄຳພະຍາກອນກັບ Ptolemy, Uzziah ເປັນຕົວແທນຂອງ Judah, ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ
ແລະ ສາສະໜາ Protestant ທີ່ເສືອມຖອຍ, ໃນຂະນະທີ່ Ptolemy ເປັນຕົວແທນຂອງ Egypt,
ຊຶ່ງເປັນອຳນາດມັງກອນ ແລະ ສາສະໜາຂອງມັນຄື spiritualism.
ເມື່ອກະສັດທັງສອງຖືກພິຈາລະນາເປັນເສັ້ນຂະໜານກັນ, Uzziah
ກໍຍຸດເປັນພາບປະກອບຂອງແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ ແລະ
ພ້ອມກັນນັ້ນພວກເຂົາກາຍເປັນສັນຍາລັກຂອງສອງປະເທດ. Egypt ແລະ Judah
ເປັນສັນຍາລັກຂອງສາສະໜາແຫ່ງ spiritualism ແລະ ສາສະໜາ Protestant ທີ່ເສືອມຖອຍ.
ພວກເຂົາເປັນສັນຍາລັກຂອງລັດ ແລະ ຄຣິດຕະຈັກ. ການເມືອງແຫ່ງລັດ ແລະ
ການຄອບງຳຂອງຄຣິດຕະຈັກທີ່ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນນັ້ນ ເມື່ອຖືກຈັດໃຫ້ສອດຄ່ອງເປັນສັນຍາລັກດຽວ,
ຍ່ອມບັນຈຸສອງຊາດ, ດັ່ງທີ່ຄຣິດເປັນກັບ Medes ແລະ Persians, ດັ່ງທີ່ຄຣິດເປັນກັບ Egypt ແລະ Sodom
ຂອງ France, ດັ່ງທີ່ເປັນກັບເຂົາສອງອັນ Republican ແລະ Protestant ຂອງ United States,
ດັ່ງທີ່ຄຣິດເປັນກັບອານາຈັກເໜືອ ແລະ ອານາຈັກໃຕ້ຂອງ Israel ແລະ Judah, ຕະຫຼອດຈົນເຖິງ Rome
ນອກຮີດ ແລະ Rome ສັນຕະປາປາ. ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກຂອງສອງອານາຈັກ,
ພວກເຂົາຖືກຜູກໂຍງທາງຄຳພະຍາກອນເຂົ້າດ້ວຍກັນໂດຍພຣະວິຫານໃນ Jerusalem ບ່ອນທີ່ທັງ Uzziah
ແລະ Ptolemy ໄດ້ພະຍາຍາມຖວາຍບູຊາຢູ່ໃນພຣະວິຫານໃນ Jerusalem.
ສອງປະເທດທີ່ຕ່າງກັນກະບົດຕໍ່ພະສະຖານບໍລິສຸດດຽວກັນ.

ເປັນສົງຄາມທີ່ຈະສັງເກດວ່າ ການກະບົດຂອງກະສັດທັງສອງນັ້ນ
ກ່ຽວພັນກັບພຣະວິຫານທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ
ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະວິຫານທີ່ດຶງດູດໄດ້ເຫັນພຣະຄຣິດໃນບົດທີ່ສິບ.
ປະຫວັດຂອງກະສັດທັງສອງນີ້ສອດຄ່ອງກັນຢູ່ທີ່ສົງຄາມຢູເຄຣນ,
ແລະໂດຍການນັ້ນພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນຄຳພະຍາຍາມຂອງຕົນໃນປີ 2014.
ພວກເຂົາທັງສອງໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໂດຍໄຊຊະນະທາງທະຫານ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກແທນຄວາມໝາຍໂດຍຍຸດທະການຮາເຟຍໃນຂໍ້ທີ່ສິບເອັດ.
ຮາເຟຍເປັນເຄື່ອງໝາຍເຂດແດນຂອງອານາຈັກທີ່ຖືກໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ
ແລະຂອງສະຫະພາບສາມສ່ວນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ມັນຍັງເປັນເຂດແດນຂອງການປ່ຽນຜ່ານຈາກຄຣິດຕະຈັກທີ່ຕັ້ງໄປສູ່ຄຣິດຕະຈັກທີ່ມີໃຊ້.

ຫຼັງຈາກປີ 2014 ກະສັດທຣຽງມີທຣີສຸດໄດ້ປະກາດເຈດຈຳນົງຂອງຕົນທີ່ຈະລົງຊຶມຕາແຫ່ງປະທານາທິບໍດີໃນປີ 2015. ໃນປີ 2020 ກະສັດທຣຽງມີທຣີສຸດ, ຜູ້ເປັນຕົວແທນຂອງເຂົ້າສັດຜ່າຍ Republican, ໄດ້ຮັບບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍ ຊຶ່ງຕໍ່ມາຈະໄດ້ຮັບການປົນປົວ. ໃນປີ 2022 ສົງຄາມຢູເຄຣນໄດ້ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນ. ຈາກນັ້ນ Trump ໄດ້ກັບຄືນມາ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມຂໍ້ສະເໜີສາມ ໃນການເລືອກຕັ້ງປີ 2024. ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023, ສຽງໜັງໃນຖິ່ນກັນດານໄດ້ດັງຂຶ້ນ. ວັນທີ 31 ທັນວາ 2023 ເຂົ້າສັດ Protestant ໄດ້ຖືກຊຸບໃຫ້ຄືນມາ, ເຊິ່ງດຽວກັນກັບເຂົ້າສັດຜ່າຍ Republican ໃນການເລືອກຕັ້ງປີ 2024, ເມື່ອ Trump ໄດ້ກັບຄືນມາ ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນໃນປີ 2025 ການທົດສອບຮາກຖານໄດ້ສິ້ນສຸດລົງພ້ອມກັບການມາເຖິງຂອງການທົດສອບພຣະວິຫານ.

1989

ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1989 ມີຢູ່ສອງດ້ານ. ຄວາມຂະໜານກັນທາງຄຳພະຍາກອນຂອງຂະບວນການປະຕິຮູບ ແລະ ຫົກຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງການໂຕນບົດ 11 ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລາດຽວກັນ. ມີກົດເກນທາງຄຳພະຍາກອນບາງປະການທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອສ້າງຕັ້ງຂ່າວສານເບື້ອງຕົ້ນຂອງຂໍ້ສະເໜີ. ບາງຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນເອງ ບັດນີ້ໄດ້ກາຍເປັນກະແຈສຳຄັນຕໍ່ປະຫວັດສາດທີ່ຊ້ອນຢູ່ຂອງຂັດຽວກັນນັ້ນ ບ່ອນທີ່ອັນມະນີແຕ່ງຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນຖືກຄົ້ນພົບ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກຕົວຢ່າງໃຫ້.

ໃນປີ 1989 ພາຍໃນຂະບວນການແອດເວນຕິສ ຍັງບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈອັນເປັນເອກະພາບວ່າ ຫົກຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງພຣະທຳດານໂຕນເປັນຕົວແທນຂອງສິ່ງໃດ. ການຂາດເອກະພາບນັ້ນມີຢູ່ສອງດ້ານ. ບໍ່ມີສະໝຸດຮ່ວມກັນເກືອບກັບຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ. ບັນດາຜູ້ທີ່ອ້າງຕົນວ່າເຂົ້າໃຈຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ນຳສະເໜີແນວຄິດຂອງມະນຸດທີ່ປະປົນກັບເທວະວິທະຍາຂອງພຣະໂບຣເຕສແຕນທີ່ເລືອມຖອຍ ແລະ ຂອງຄາທອລິກ ອັນເປັນມໍລະດົກແຫ່ງສັດກຳເນີດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຈາກບັນພະບຸລຸດ ຊຶ່ງສືບມາຈາກການກະບົດໃນປີ 1863 ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ທຳໃຫ້ສຳເລັດບົດບາດຂອງຜູ້ພະຍາກອນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ ໃນການກະບົດອັນເປັນຮາກຖານຂອງເຢໂຮໂບອາມ. ແນວຄິດສ່ວນບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນກ່ຽວກັບຂໍ້ພຣະຄຳ ຢ່າງດີທີ່ສຸດກໍເປັນພຽງການຕີຄວາມສ່ວນຕົວເທົ່ານັ້ນ. ແນວຄິດຂອງພວກເຂົາກ່ຽວກັບຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ວ່າຈະຂັດແຍ້ງກັບການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນພື້ນຖານ ແລະ ຫຼາຍເທື່ອກໍຂັດກັບຫຼັກຕົ້ນເອງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ລະບຸໄວ້ກ່ຽວກັບຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ.

ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນໃນຂໍ້ພຣະຄຳທັງຫມົດ ແມ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈອັນສອດຄ່ອງກັນຢ່າງຄົງເສັ້ນຄົງວ່າ ຕໍ່ຂໍ້ພຣະຄຳທັງຫມົດ. ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງຂ່າວສານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນນັ້ນເອງ ທີ່ໄດ້ໝູນໃຈຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ນຳສະເໜີຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນ ແມ່ນແຕ່ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ຊາວແອດເວນຕິສທັງໝົດປະຕິເສດສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈ. ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ຖືກຕີພິມເຜີຍແຜ່ເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 1996, ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນນັ້ນ ໄດ້ຍົງທະວີຄວາມໜັກແໜ້ນຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ເມື່ອການເດີນຂອງເວລາໄດ້ຜ່ານໄປຕະຫຼອດສາມສິບປີ!

ຖ້າທ່ານພິຈາລະນາການອ້າງອີງທຳອິດທີ່ສຸດໃນວາລະສານ The Time of the End, ທ່ານຈະພົບ Testimonies, volume 9, page 11. ຫ້າປີກ່ອນ 9/11, ວາລະສານນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ 9/11. ໜັງໃນຄວາມເຂົ້າໃຈເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໃຫ້ກຳລັງໃຈແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຄືການເຂົ້າໃຈວ່າ ໃນ "ເວລາສຸດທ້າຍ" ໃນຂໍ້ສະເໜີ, ກະສັດແຫ່ງຜ່າຍເຫຼືອ ແລະ ຜ່າຍໃຕ້ເປັນອຳນາດຜ່າຍຈົດວິນຍານ ບໍ່ແມ່ນອຳນາດຕາມຕົວອັກສອນ. ໃນເວລານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ Sister White ກ່າວວ່າ ໝັ້ນສີ Daniel ແລະ Revelation ເປັນໜັງສືດຽວກັນ, ແລະ ແນວຄຳພະຍາກອນດຽວກັນທີ່ຢູ່ໃນ Daniel ນັ້ນ ຖືກ John ນຳຂຶ້ນມາຕາມ Revelation. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບວ່າໃນ Revelation ບົດ 11,

ຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດເປັນຈົງໃນປະຫວັດສາດທີ່ວິໄນຮອບເວລາສຸດທ້າຍໃນປີ 1798; ຄຳອະທິບາຍຂອງ Sister White ຕໍ່ບົດນັ້ນ ສອນຢ່າງຊັດເຈນວ່າ France ແມ່ນ Egypt ຝ່າຍຈິດວິນຍານ, ແລະ ນາງກໍຊັດເຈນພຽງເທົ່າກັນວ່າ ໃນ Revelation ບົດ 17, ໂສເລນທິນັງຢູ່ເທິງສັດຮ້າຍນັ້ນ ແມ່ນ Babylon ຝ່າຍຈິດວິນຍານ.

ການລະບຸຂອງຊົດເຕີ້ໄວທ໌ ກ່ຽວກັບອຳນາດສອງປະການນັ້ນຢູ່ໃນ The Great Controversy, ແລະຄຳກ່າວເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເຊື່ອມໂຍງຄຳພະຍານຂອງໂຢຮັນ ແລະ ດານເຮນເຂົ້າໄວ້ດ້ວຍກັນ. ຄຳນິຍາມຂອງກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ໃນພຣະທຳດານເຮນ ບົດທີ 11 ຄືອຳນາດທີ່ຄົບຖ້ວນບາບໂລນ. ເມື່ອພຣະຄຳພີ ແລະ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄດ້ຮ່ວມກັນເຮັດວຽກເພື່ອສະຖາປະນາຄວາມຈິງໂດຍນຳພຣະທຳດານເຮນ ແລະ ພຣະນິມິດມາເຊື່ອມເຂົ້າດ້ວຍກັນເພື່ອພິສູດປະເດັນນັ້ນ, ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ຊັດເຈນຈະບໍ່ມີວິນຍານຈຳນົນໃຫ້ແກ່ນກັກສາດສະໜາຜູ້ຫຼົງຜິດຄົນໃດ, ຫຼືແກ່ຜູ້ນຳທີ່ແຕ່ງຕັ້ງຕົນເອງຢ່າງຫຼົງຜິດຂອງພັນທະກົດທີ່ພົງຕົນເອງ.

ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈ Ptolemy ແລະ Uzziah ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກຂອງສົງຄາມ Raphia ແລະຜົນສະທ້ອນທີ່ກົດຂຶ້ນພາຍຫຼັງທີ່ໄຊຂອງເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນ, ກໍຄືການຖືກຄວບຄຸມໂດຍຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ Ptolemy ເປັນຕົວແທນຂອງອຳນາດມັງກອນຜູ້ເອົາຊະນະອຳນາດຕົວແທນຂອງ Rome, ແຕ່ໃນທີ່ສຸດກໍພ່າຍແພ້ໃຫ້ແກ່ອຳນາດຕົວແທນທີ່ໄດ້ເອົາຊະນະ Ptolemy ໃນຂໍ້ທີ່ສືບ ແລະ ໃນປີ 1989. ຄວາມແຕກຕ່າງທາງປະຫວັດສາດເຫຼົ່ານັ້ນເປັນໄປຕາມເຈດຈຳນົງ ແລະ ມີຄວາມສຳຄັນ.

ເມື່ອອຸດຊີຢາພະຍາຍາມນຳເອົາຄຣິສຕະຈັກແລະລັດມາຮ່ວມເຂົ້າກັນ, ລາວກໍໄດ້ຮັບເຄຣືອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ; ອຸດຊີຢາແມ່ນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ, ແລະແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດນັ້ນເປັນຂໍ້ຕັ້ງຮຸ່ງສຳຄັນຢ່າງຫຼວງໃນຊ່ວງເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂ່າວສານໃນປີ 1989. ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດນັ້ນແມ່ນສະຫະລັດອາເມຣິກາ ຫຼືວ່າແມ່ນຄຣິສຕະຈັກແອັດເວນຕິສວັນທິຈັດ? ຜູ້ທີ່ໃນເວລານັ້ນຍຶດຖືແນວຄິດອັນຜິດພາດວ່າ ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດແມ່ນຄຣິສຕະຈັກແອັດເວນຕິສ, ພ້ອມທັງຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຍັງຄົງຍຶດຖືຢູ່—ກໍຈະຕັ້ງຖືກວ່າ ພູເຂົາບໍລິສຸດອັນຮຸ່ງໂລດໃນຂໍ້ທີ່ສືບຫຼັກນັ້ນ ແມ່ນຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະດັ່ງນັ້ນ ສຳລັບພວກເຂົາ ພູເຂົາແລະແຜ່ນດິນຈຶ່ງເປັນສັນຍາລັກອັນດຽວກັນ. ຂ້າພະເຈົ້າຄາດວ່າ ນັ້ນກໍເປັນການໃຊ້ເຫດຜົນແບບມະນຸດຕາມທຳມະດາ.

ອຸດຊີຢາແມ່ນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ, ແລະ ບໍ່ໂຕເລມີແມ່ນອີຍິບ. ອຸດຊີຢາ, ໃນຖານະເປັນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ, ມີສອງເຂົ້າທີ່ໂປຣແຕສຕັນ ແລະ ລັດທິສາທາລະນະ. ການບາກົດຕົວທາງການເມືອງຂອງບໍ່ໂຕເລມີແມ່ນຄອມມູນິດ ແລະ ຮູບແບບອັນຫຼາກຫຼາຍຂອງມັນ, ແລະ ການບາກົດຕົວທາງສາສະໜາຂອງບໍ່ໂຕເລມີແມ່ນວິນຍານນິຍົມ ແລະ ຮູບແບບອັນຫຼາກຫຼາຍຂອງມັນ. ລັກສະນະປະການໜຶ່ງຂອງອຳນາດມັງກອນຄືວ່າມັນເປັນສະຫະພັນ, ແຕ່ຜູ້ພະຍາກອນບອມ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ, ແມ່ນຊາດດຽວທີ່ມີສອງເຂົ້າ.

ດານເຮນ ບົດທີ 11 ຂໍ້ 40 ໄດ້ສະຖາປະນາວ່າ ສະຫະລັດອາເມຣິກາເປັນອຳນາດຕົວແທນຂອງສັນຕະປາບາ ເມື່ອສະຫະພາບໂຊເວຍຖືກກວາດລ້າງໄປໃນປີ 1989. ຄວາມຈິງນີ້ສອດຄ່ອງກັບບົດບາດຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນທີ່ມີສອງເຂົ້າໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີ 13, ເພາະວ່າພຣະຄຳທັງສອງເຫຼົ່ານີ້ເປັນອັນດຽວກັນ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນສັດຮ້າຍອີກຕົວໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະມັນມີເຂົ້າສອງເຂົ້າເໝືອນລູກແກະ ແຕ່ມັນເວົ້າດັງມັງກອນ. ແລະມັນໃຊ້ອຳນາດທັງໝົດຂອງສັດຮ້າຍຕົວທຳອິດຕໍ່ໜ້າມັນ, ແລະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນນະມັດສະການສັດຮ້າຍຕົວທຳອິດ,

ຜູ້ທຳບຸນແຜເຖິງຕາຍຂອງມັນໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ດີ. ພຣະນິມິດ 13:11, 12.

ພຣະນິມິດບົດທີສິບສາມລະບຸວ່າ ສະຫະລັດອາເມລິກາເປັນອຳນາດຕົວແທນຂອງສັນຕະປາປາ ເພາະສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ "ໃຊ້ອຳນາດທັງສິ້ນຂອງ" ສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກທະເລ ຊຶ່ງມາ "ຢູ່ຕໍ່ໜ້າມັນ." ໃນຂໍ້ທີ່ສອງ ມັງກອນແຫ່ງໂຣມນອກຮົດໄດ້ມອບອຳນາດ ບັນລັງ ແລະສັດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມັນແກ່ສັນຕະປາປາ. ຄຳທີ່ແປວ່າ "power" ນັ້ນໝາຍເຖິງພະລັງອຳນາດ, ແຕ່ໃນຂໍ້ທີ່ສິບສອງ ຄຳທີ່ແປວ່າ "power" ເປັນອີກຄຳໜຶ່ງ ຊຶ່ງໝາຍເຖິງ "ສັດອຳນາດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ."

ສະຫະລັດອາເມລິກາແມ່ນອຳນາດຕົວແທນຂອງລະບົບພາປາ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໂດຍໂຣມນອກຮົດ, ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ມອບການສະໜັບສະໜູນທາງທະຫານແລະທາງເສດຖະກິດແກ່ລະບົບພາປາ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ທີ່ສອງ. ໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ໂຣມນອກຮົດໄດ້ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ຜູ້ຊຶ້ງຈະມອບ "ລົດຮົບ, ເຮືອ ແລະ ພົນມ້າ" ຂອງຕົນເຊັ່ນກັນ ເພື່ອເຮັດວຽກສຶກສາກະບົກແທນອຳນາດຂອງພາປາ.

ເມື່ອສົງຄາມສາມຄັ້ງໃນຂໍ້ 10, 11 ແລະ 15 ໄດ້ສຳເລັດລົງໃນປະຫວັດສາດ, Antiochus Magnus ຢູ່ໃນແຕ່ລະສົງຄາມນັ້ນ. ຂໍ້ທີ່ດຳລົງນີ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສົງຄາມທັງສາມນັ້ນ ແມ່ນອຳນາດຕົວແທນຂອງສັດຮ້າຍ, ເພາະວ່າເປັນ Antiochus ຢູ່ສະເໝີ, ແລະ Antiochus ໃນປີ 1989 ແມ່ນອຳນາດຕົວແທນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ.

ການສູ້ຮົບສາມຄັ້ງທີ່ນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງຂໍ້ທີ່ສິບຫົກ ມີລາຍເຊັນຂອງ Alpha ແລະ Omega, ແລະຍັງມີໂຄງສ້າງຂອງຄວາມຈິງອີກດ້ວຍ. ໃນການສູ້ຮົບທຳອິດ ແລະຄັ້ງທີສາມ ແມ່ນສະຫະລັດອາເມລິກາ, ຊຶ່ງຊື່ໃຫ້ແກ່ alpha ແລະ omega ໃນການສູ້ຮົບທຳອິດແລະຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ການສູ້ຮົບສາມຄັ້ງທີ່ນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງຂໍ້ທີ່ສິບຫົກ ຍັງມີລາຍເຊັນຂອງຄວາມຈິງອີກດ້ວຍ. ອຳນາດຕົວແທນຂອງ Nazi Ukraine ແມ່ນການສູ້ຮົບທີ່ຍຸກກາງ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດໃນ waymark ກາງ ພາຍໃນກອບໂຄງຂອງຄຳພາສາເຮັບເຮືອວ່າ truth. ການສູ້ຮົບສາມຄັ້ງນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງ 1989 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ ພວກມັນເປັນຕົວແທນຂອງ "ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້" ຂອງຂໍ້ທີ່ສິບສິບ.

ຂໍ້ທີ່ສິບເອັດໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີສິບເອັດ ໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງປີ 2023 ວ່າເປັນຈຸດທີ່ເຂົ້າທັງສອງຖັກຟົນຄົນຊີວິດ. ດານເຮອນ ບົດທີ 11 ຂໍ້ທີ 11 ກໍໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງຊ່ວງເວລາດຽວກັນໃນປະຫວັດສາດ. ເສັ້ນຄຳພະຍາກອນພາຍໃນ ແລະ ເສັ້ນຄຳພະຍາກອນພາຍນອກ ສອດຄ່ອງກັນໃນປີ 2023. ເສັ້ນພາຍໃນແມ່ນ "ສົງ" ທີ່ດານເຮອນໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເສັ້ນພາຍນອກແມ່ນ "ນິມິດ" ທີ່ລາວໄດ້ເຂົ້າໃຈ.

ການທົດສອບພຣະວິຫານທີ່ດານເຮອນໄດ້ສະແດງໄວ້ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີຊາວສອງ, ແລະຫຼັງຈາກ 9/11 ໄປອີກຊາວສອງປີ, ຊຶ່ງເປັນຈຸດທີ່ເອຊາຢາໄດ້ເຂົ້າສູ່ພຣະວິຫານ ກ່ຳທ່ານໄປເຖິງປີ 2023. ເອຊາຢາລະບຸການສັນພຣະຊົນຂອງອຸດຊີຢາ ຫຼັງຈາກໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ກັບໂລກຂີ້ທູດເປັນເວລາສິບເອັດປີທີ 9/11. ວຽກງານໃນການຍົກຕັ້ງພຣະວິຫານປະກອບດ້ວຍການວາງຮາກຖານກ່ອນເປັນອັນດັບທຳອິດ, ແລະຈາກນັ້ນຈຶ່ງສ້າງພຣະວິຫານຂຶ້ນແລະວາງຫີນຍອດ ຊຶ່ງຕໍ່ມານຳໄປສູ່ການທົດສອບລົດມັສຄັ້ງທີສາມ ອັນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການສະຫລອງແຫ່ງສຽງແກ່ໃນເສັ້ນຂອງເລວຕີກິດ ບົດທີຊາວສາມ. ວຽກງານພາຍໃນຂອງຂ່າວປະເສີດນິລັນດອນ ໄດ້ສຳເລັດລົງໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດຂອງເສັ້ນພາຍນອກ. ໃນຂໍ້ທີ່ສິບເອັດ ປູຕົນໄດ້ຖືກໃຊ້ເປັນແບບໂດຍພະໂຕເລມີ, ແລະກະສັດອຸດຊີຢາໄດ້ຈັດຫາພະຍານທີ່ສອງແກ່ພາບປະກອບຂອງກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ ຜູ້ທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມສຳເລັດທາງການທະຫານ ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນພະຍາຍາມແຊກຕົນເອງເຂົ້າໄປໃນຂອບເຂດແຫ່ງສາສະໜາ.

ແລະກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ຈະເກີດຄວາມໂກດແຄ້ນຢ່າງແຮງ ແລະຈະອອກໄປສູ່ຮົບກັບລາວ
ຄືກັບກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ; ແລະລາວຈະຈັດຕັ້ງກອງທັບໃຫຍ່ຫຼວງຂຶ້ນ;
ແຕ່ຝູງຊົນນັ້ນຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງລາວ. ແລະເມື່ອລາວໄດ້ກຳຈັດຝູງຊົນນັ້ນໄປແລ້ວ
ໃຈຂອງລາວຈະຍົກຕົວຂຶ້ນ; ແລະລາວຈະໂຄ່ນລົ້ມຫຼາຍໝື່ນຄົນ: ແຕ່ລາວຈະບໍ່ໄດ້ຮັບກຳລັງຂຶ້ນຈາກສິ່ງນັ້ນ.
ດານເຮອນ 11:11, 12.

Uriah Smith ກ່າວເຖິງປະຫວັດຂອງ Ptolemy Philopator

ແລະຄວາມພະຍາຍາມຂອງລາວທີ່ຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໃນພຣະວິຫານທີ່ເຢຣູຊາເລັມ.

"ບໍ່ໂຕເລມຊາດຄວາມສຸຂຸມຮອບຄອບທຶຈະໃຊ້ຊັບຊະນະຂອງຕົນໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດອັນດີ.
ຖ້າຫາກວ່າລາວໄດ້ສືບຕໍ່ຜົນສຳເລັດນັ້ນໄປ,
ລາວກໍຄົງຈະໄດ້ກ້າຍເປັນເຈົ້າຄອງລາຊະອານາຈັກທັງໝົດຂອງອັນຕ໌ໂອຄັສ;
ແຕ່ດ້ວຍຄວາມພິຈາລະນາການຂົ່ມຂູ່ບໍ່ກົງຄື ແລະ ຄຳຂູ່ບໍ່ກົງຄື, ລາວຈຶ່ງເຮັດສັນຕິພາບເພື່ອຈະສາມາດປ່ອຍຕົນເອງໃຫ້ຈົມຢູ່ໃນການປະສົມຄວາມໃຄ່ຕ່ຳຕັນຫາອັນຫຍາບຊ້າຂອງຕົນໂດຍບໍ່ຖືກລົບກວນ ແລະ
ບໍ່ຖືກຄວບຄຸມ. ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອໄດ້ຊະນະສັດຕູຂອງຕົນແລ້ວ,
ລາວກັບຖືກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນເອງເອົາຊະນະ, ແລະ
ເມື່ອລົ້ມເສຍແລ້ວເຖິງນາມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ລາວອາດຈະສ້າງຕັ້ງໄວ້ໄດ້,
ລາວກໍໃຊ້ໄວລາຂອງຕົນໄປກັບການກິນດື່ມສະໜາສະໜານ ແລະ ຄວາມລາມກິ."

"ໃຈຂອງລາວໄດ້ຖືກຍົກສູງຂຶ້ນເພາະຄວາມສຳເລັດຂອງລາວ,
ແຕ່ລາວຫ່າງໄກຈາກການໄດ້ຮັບກຳລັງຈາກມັນ; ເພາະການນຳໃຊ້ມັນຢ່າງໄຮ້ກຽດສັກສີທີ່ລາວໄດ້ກະທຳ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງລາວເອງກະບົດຕໍ່ລາວ. ແຕ່ການຍົກສູງໃຈຂອງລາວນັ້ນ
ໄດ້ຖືກສະແດງອອກໂດຍສະເພາະຫຼາຍກວ່ານັ້ນໃນການກະທຳຂອງລາວຕໍ່ພວກຢິວ.
ເມື່ອມາເຖິງເຢຣູຊາເລັມ, ລາວໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະມີຄວາມບາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດຂອງພຣະວິຫານ,
ຊຶ່ງຂັດຕໍ່ກັບກົດບັນຍັດແລະສາສະໜາຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນ; ແຕ່ເມື່ອຖືກຫ້າມໄວ້ໄດ້,
ເຖິງແມ່ນຈະດ້ວຍຄວາມຍາກລ່າບາກຢ່າງຫຼາຍ,
ລາວກໍໄດ້ອອກໄປຈາກສະຖານທີ່ນັ້ນໂດຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນຕໍ່ຊາດຢິວທັງປວງ,
ແລະໃນທັນໃດນັ້ນກໍເລີ່ມຕົ້ນການຂົ່ມເຫັງອັນໜ້າສະພິກວິດແລະບໍ່ບານຕຳພວກເຂົາ.
ໃນເມື່ອອາເລັກຊານເດຣຍ, ບ່ອນທີ່ພວກຢິວໄດ້ອ້າໄສຢູ່ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງ Alexander,
ແລະໄດ້ຮັບສິດພິເສດດັ່ງພົນລະເມືອງທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຫຼາຍທີ່ສຸດ, ສື່ໝື່ນຄົນຕາມ Eusebius,
ຫົກໝື່ນຄົນຕາມ Jerome, ໄດ້ຖືກສັງຫານໃນການຂົ່ມເຫັງຄັ້ງນີ້. ການກະບົດຂອງລາວອີ່ຫລີຍ,
ແລະການສັງຫານໝູ່ພວກຢິວ, ແນ່ນອນບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ລາວເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນອານາຈັກຂອງລາວ,
ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ ກັບເກືອບພຽງພໍທີ່ຈະທຳລາຍມັນໃຫ້ພົນາດລົງເກືອບທັງໝົດ." Uriah Smith, Daniel
and the Revelation, 254.

ໄຊຊະນະທາງທະຫານຂອງ Ptolemy Philopator ທີ່Raphia ໃນປີ 217 BC ບໍ່ໄດ້ເສີມກຳລັງໃຫ້ Ptolemy,
ແຕ່ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ໃຈຂອງເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນ." ໄຊຊະນະໃນສົງຄາມຢູເຄຣນຈະບໍ່ເສີມກຳລັງໃຫ້ Putin, ແຕ່ມັນຈະ
"ຍົກໃຈຂອງເຂົາຂຶ້ນ," ດັ່ງທີ່ຄວາມສຳເລັດທາງທະຫານໄດ້ເຮັດໃຫ້ກະສັດ Uzziah ຍົກໃຈຂອງຕົນຂຶ້ນ.

ແລະ ອຸສຸຢາໄດ້ຕຸ້ມໂລ' ແລະ ຫອກ ແລະ ໝວກເຫຼັກ ແລະ ເສື້ອເກາະ ແລະ ຄັນທະນູ ແລະ
ສະລິງສຳລັບຂວາງຫົນ ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາທົ່ວກອງທັບທັງໝົດ. ແລະ
ທ່ານໄດ້ເຮັດເຄື່ອງຍົນສົງຄາມໃນເຢຣູຊາເລັມ ອັນເປັນສິ່ງປະດິດຂອງຊ່າງຜູ້ສະຫຼາດ ໃຫ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງຫໍຄອຍ
ແລະ ເທິງກຳແພງປ້ອງກັນ ເພື່ອຍົງລຽກສອນ ແລະ ຫົນກ້ອນໃຫຍ່. ແລະ
ຊື່ສຽງຂອງທ່ານກໍແຜ່ອອກໄປໄກຫຼາຍ; ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຮັບການຊ່ອຍຢ່າງອັດສະຈັນ ຈົນທ່ານເຂັ້ມແຂງ.
ແຕ່ເມື່ອທ່ານເຂັ້ມແຂງແລ້ວ ໃຈຂອງທ່ານກໍຖືກຍົກຂຶ້ນຈົນເຖິງຄວາມພົນາດຂອງທ່ານເອງ;

ເພາະທ່ານໄດ້ວ່າລະເມີດຕຳຜະຍາເວພະເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານຂອງພະຍາເວ
ເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງແທນບູຊາເຄື່ອງຫອມ. 2 ຂ່າວຄາວ 26:14-16.

ກະສັດສອງພະອົງໃນດິນແດນພາກໃຕ້ ຜູ້ຊົງໃຈຂອງພວກເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນເນື່ອງຈາກໄຊຊະນະທາງທະຫານ
ໄດ້ພະຍາຍາມເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານດຽວກັນ ແລະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ
ຊົງເປັນການກະທຳທີ່ມີແຕ່ປະໂຫຍດເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດ. ໃນທັງສອງກໍລະນີ
ພວກປະໂຫຍດໄດ້ຕໍ່ຕ້ານຄວາມພະຍາຍາມຂອງກະສັດຜູ້ຈອງຫອງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ຈາກນັ້ນ
ກະສັດອົງໜຶ່ງໄດ້ລົ້ມລົງການໂຕ້ຕອບແກ້ແຄ້ນຕໍ່ພວກຍິວ ແລະອົກອົງໜຶ່ງຖືກຕີຫຼັກຜາກດ້ວຍໂລກຂີ້ທູດ.

ແລະ ອາຊາຣີຢາ ປະໂຫຍດໄດ້ເຂົ້າໄປຕາມຫຼັງທ່ານ, ແລະ
ມີປະໂຫຍດຂອງພະຍາເວແປດສິບຄົນຢູ່ກັບທ່ານ, ຜູ້ເປັນຊາຍກຳຫານ: ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຂັດຂວາງກະສັດອຸດຊີຢາ ແລະ ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, ອຸດຊີຢາເອີຍ,
ການຖວາຍເຄື່ອງຫອມແກ່ພະຍາເວບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງທ່ານ, ແຕ່ເປັນຂອງພວກປະໂຫຍດ ຄື
ລູກຫຼານຂອງອາໂຮນ, ຜູ້ໄດ້ຮັບການຊຳລະຕັ້ງໄວ້ເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງຫອມ: ຈົ່ງອອກໄປຈາກສະຖານບໍລິສຸດ;
ເພາະທ່ານໄດ້ວ່າລະເມີດ; ແລະ ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ເປັນກຽດແກ່ທ່ານຈາກພະຍາເວພະເຈົ້າ.
ແລ້ວອຸດຊີຢາກໍໂກດຮ້າຍ, ແລະ ມີກະຖາງຖວາຍເຄື່ອງຫອມຢູ່ໃນມືເພື່ອຈະຖວາຍເຄື່ອງຫອມ: ແລະ
ໃນຂະນະທີ່ທ່ານກຳລັງໂກດຮ້າຍຕໍ່ພວກປະໂຫຍດນັ້ນ,
ໂລກຂີ້ທູດກໍປາກົດຂຶ້ນທີ່ຫຼັກຜາກຂອງທ່ານຕໍ່ໜ້າພວກປະໂຫຍດໃນພະນົວດຂອງພະຍາເວ,
ຂ້າງແທນຖວາຍເຄື່ອງຫອມ. ແລະ ອາຊາຣີຢາ ປະໂຫຍດໃຫຍ່ ກໍພວກປະໂຫຍດທັງໝົດໄດ້ເບິ່ງທ່ານ, ແລະ
ນິເວນະ, ທ່ານເປັນໂລກຂີ້ທູດຢູ່ທີ່ຫຼັກຜາກຂອງທ່ານ, ແລະ ພວກເຂົາກໍຂັບໄລ່ທ່ານອອກຈາກທີ່ນັ້ນ;
ແມ່ນແລ້ວ, ຕົວທ່ານເອງກໍຮັບອອກໄປດ້ວຍ, ເພາະພະຍາເວໄດ້ລົງໂທດທ່ານ. ແລະ
ກະສັດອຸດຊີຢາເປັນໂລກຂີ້ທູດຈົນເຖິງວັນສິ້ນຊີວິດຂອງທ່ານ, ແລະ ອາໂສຢູ່ໃນເຮືອນແຍກຕ່າງຫາກ,
ເພາະເປັນຄົນໂລກຂີ້ທູດ; ເພາະທ່ານຖືກຕັດຂາດອອກຈາກພະນົວດຂອງພະຍາເວ: ແລະ ໂຢທາມ
ລູກຊາຍຂອງທ່ານ ກໍດູແລ້ວງຂອງກະສັດ, ປົກຄອງປະຊາຊົນໃນແຜ່ນດິນ. ບັດນີ້
ກໍຈະການອື່ນໆຂອງອຸດຊີຢາ, ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນສຸດທ້າຍ, ອີຊາຢາ ຜູ້ພະຍາກອນ, ລູກຊາຍຂອງອາໂມດ,
ເປັນຜູ້ຂຽນໄວ້. 2 ຂ່າວຄາວ 26:17-22.

ໃນປີ 2014 ພວກໂລການຍົມແຫ່ງເອຣົບ ແລະ ລະບອບໂອບາມາໄດ້ລົ້ມລົງການປະຕິວັດສັຕິປະເທດຢູເຄຣນ.
ໃນປີ 2022 ຮັດເຊຍໄດ້ລົ້ມລົງການຮຸກຮານທີ່ໃນທຸລະກິດຈະນຳໄປສູ່ໄຊຊະນະສຳລັບບູຕິນ ແລະ ຮັດເຊຍ;
ອັນເປັນຕົວແທນໂດຍບໍ່ໂຕເລມີ ແລະ ອຸດຊີຢາ ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້. ຂໍ້ທີ່ສືບສອງກ່າວວ່າ
ຫຼັງຈາກໄຊຊະນະຂອງບູຕິນ, "ໃຈຂອງລາວຈະຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ; ແລະ ລາວຈະໂຄ່ນລົ້ມຄົນເປັນໝື່ນໆຄົນຫຼາຍ;
ແຕ່ລາວຈະບໍ່ໄດ້ຮັບກຳລັງເຂັ້ມແຂງຈາກສິ່ງນັ້ນ."
ຈາກນັ້ນປະຫວັດສາດກໍບັນທຶກການເສື່ອມຖອຍລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງອານາຈັກຂອງລາວ.

ການເສື່ອມຖອຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງນັ້ນໄດ້ນຳໄປສູ່ການຕາຍຂອງເຂົາ, ແລະເມື່ອຮອດເວລາທີ່ Antiochus the Great
ຕອບໂຕ້ເພື່ອແກ້ແຄ້ນຄວາມພ່າຍແພ້ຂອງຕົນທີ່ Raphia ນັ້ນ, Antiochus ບໍ່ໄດ້ກຳລັງປະເຊີນກັບ Ptolemy
Philopator ອີກຕໍ່ໄປ; ໃນເວລານັ້ນ Antiochus ກຳລັງຈັດການກັບເດັກນ້ອຍອາຍຸຍັງນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງ
ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງອີຢິບ. ເດັກນ້ອຍເປັນສັນຍະລັກຂອງຊີວິດອາຍຸສຸດທ້າຍ, ດັ່ງນັ້ນ
ໃນລະດັບໜຶ່ງ ກະສັດເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ Antiochus ເອົາຊະນະທີ່ Panium ນັ້ນ
ກໍຄືຊີວິດອາຍຸສຸດທ້າຍຂອງອານາຈັກທາງໃຕ້. ໃນລະດັບທາງປະຕິບັດ
ກະສັດເດັກນ້ອຍນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມອ່ອນແອ ເມື່ອທຽບກັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງ Antiochus.

"ສັນຕິພາບທີ່ໄດ້ຖືກສະໜອງຂຶ້ນລະຫວ່າງ Ptolemy Philopater ແລະ Antiochus
ໄດ້ດຳລົງຢູ່ເປັນເວລາສິບສີ່ປີ. ໃນລະຫວ່າງນັ້ນ Ptolemy
ໄດ້ເສຍຊີວິດເນື່ອງຈາກຄວາມຂາດຄວາມຍັບຍັ້ງຊັງໃຈ ແລະການປະພຶດເສື່ອມຊາມ,

ແລະຜູ້ສືບຕໍ່ຂອງລາວຄົນອື່ນຂອງລາວ Ptolemy Epiphanes,
ຜູ້ຊົງໃນເວລານັ້ນຍັງເປັນເດັກນ້ອຍອາຍຸພຽງສີ່ປີ. ໃນຊ່ວງເວລາດຽວກັນນັ້ນ Antiochus,
ເມື່ອໄດ້ບໍາບາງການກະບົດໃນອານາຈັກຂອງຕົນ ແລະໄດ້ປົກປ້ອງຄວບຄຸມພາກຕາເວັນອອກໃຫຍ່ໃນຄວາມສະຫງົບພ້ອມທັງນຳໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມຈຶ່ງຮັກພັກດີແລ້ວ,
ກໍມີເວລາວ່າງພ້ອມສຳລັບການດຳເນີນການໃດໆ ເມື່ອ Epiphanes ຜູ້ໜຸ່ມນ້ອຍໄດ້ຂຶ້ນສູ່ບັນລັງແຫ່ງອີຢິບ;
ແລະໂດຍຄິດເຫັນວ່າເປັນໂອກາດອັນດີກິນກວ່າຈະປ່ອຍໃຫ້ທູດມີໄບເຟຣີຂະຫຍາຍອຳນາດປົກຄອງຂອງຕົນ, ລາວຈຶ່ງລະດົມກອງທັບອັນມະຫາສານ "ໃຫຍ່ກວ່າແຕ່ກ່ອນ" (ເພາະລາວໄດ້ຮວບຮວມກຳລັງໄວ້ຫຼາຍ
ແລະໄດ້ມາຊຶ້ງຄວາມມັ່ງຄັ້ງອັນຫຼວງຫຼາຍໃນການຍົກທັບໄປທາງຕາເວັນອອກຂອງລາວ),
ແລະໄດ້ອອກເດີນທາງຕ່ຳ້ນອີຢິບ,
ໂດຍຄາດໝາຍວ່າຈະໄດ້ໃຊ້ຊະນະຢ່າງງ່າຍດາຍເໝືອນກະສັດຜູ້ຍັງເປັນທາລົກ.
ລາວປະສົບຜົນສຳເລັດແນວໃດ ເຮົາຈະໄດ້ເຫັນໃນບໍ່ລຳ້ນ; ເພາະໃນຈຸດນີ້ຂອງ
ຄວາມສັບຊ້ອນໃໝ່ໆໄດ້ເຂົ້າມາໃນກົດຈະການຂອງອານາຈັກເຫຼົ່ານີ້,
ແລະບຸກຄົນໃໝ່ໆກໍໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າສູ່ເວທີແຫ່ງປະຫວັດສາດ." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 255.

ກະສັດແຫ່ງພາກໃຕ້

ການວາງໂຄງຮ່າງຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍຂອງຣັດເຊຍ
ກໍຄືການວາງໂຄງຮ່າງຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍຂອງກະສັດແຫ່ງພາກໃຕ້ໃນຄຳພະຍາກອນ.
ລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນປະການໜຶ່ງຂອງກະສັດແຫ່ງພາກໃຕ້ຝ່າຍຈິດວິນຍານ
ຜູ້ທີ່ປາກົດເຂົ້າມາໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນເວລາສຸດທ້າຍໃນປີ
1798—ຄວິດທີ່ມັນຈະມາຮອດຈຸດຈົບຂອງມັນ.
ນັກເປັນລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງກະສັດແຫ່ງພາກໃຕ້ ແລະຂອງຜູ້ພະຍາກອນຈອມປອມເຊິນກັນ.
ອຳນາດທັງສາມປະການທີ່ນຳໂລກໄປສູ່ອາມາເກດດອນ
ລ້ວນແຕ່ມີຈຸດຈົບທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ຢ່າງຈຳເພາະໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ວ່າສົງໃດຈະເກີດຂຶ້ນກັບບຸຕິນ
ແລະຣັດເຊຍ ສົງນັ້ນຍ່ອມໄດ້ຖືກວາງແບບໄວ້ແລ້ວໂດຍແນວເສັ້ນໃນອະດີດຂອງກະສັດແຫ່ງພາກໃຕ້.

ຕົວຢ່າງຂອງການພິນາດຂອງກະສັດຝ່າຍໃຕ້ຝ່າຍຈິດວິນຍານ
ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໂດຍການພິນາດຂອງກະສັດຝ່າຍໃຕ້ຝ່າຍຈິດວິນຍານອົງທຳອິດ
ຜູ້ຊົງແມ່ນຝຣັ່ງທີ່ປະເຊີນພຣະເຈົ້າໃນຊ່ວງໄລຍະແຫ່ງການປະຕິວັດ.
ການພິນາດຂອງອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ຮ່ວມເຖິງການພິນາດຂອງກະສັດຝ່າຍໃຕ້. ການພິນາດຂອງ Napoleon
ສອດຄ່ອງກັບການພິນາດຂອງຝຣັ່ງ ແລະສອດປະສານກັບການພິນາດຂອງອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ອານາຈັກຕໍ່ໄປ
ຜູ້ຊົງແມ່ນຣັດເຊຍ. ຣັດເຊຍໃນຖານະກະສັດຝ່າຍໃຕ້ໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນການປະຕິວັດ
ເຊິນດຽວກັບຝຣັ່ງ ໃນຖານະກະສັດຝ່າຍໃຕ້ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການປະຕິວັດ.

ການປະຕິວັດເປັນລັກສະນະປະຈຳຂອງມັງກອນ ຜູ້ຊົງເປັນສັນຍາລັກຂອງກະສັດຝ່າຍໃຕ້. ມັງກອນ,
ຊົງເປັນສັນຍາລັກຫຼັກຂອງກະສັດຝ່າຍໃຕ້ ຄື ຊາຕານ,
ແລະເມື່ອລາວພະຍາຍາມກໍານານປະຕິວັດໃນຕອນສຸດຂອງສະຫັດສະວັດ, ໄຟກໍລົງມາຈາກສະຫວັນ
ແລະເຜົາຜານລາວເສຍ. ການກະບົດຂອງລາວໃນສະຫວັນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ
ເປັນອາລະພາຂອງການກະບົດຂອງລາວໃນຕອນສຸດຂອງສະຫັດສະວັດ.

ໃນປີ 1798 ຝຣັ່ງໄດ້ຂຶ້ນຄອງບັນລັງໃນທາງຄຳພະຍາກອນເປັນກະສັດຝ່າຍໃຕ້ທາງຈິດວິນຍານ
ໃນຊ່ວງການປະຕິວັດຝຣັ່ງ. ການປະຕິວັດນັ້ນໄດ້ກວາດຜ່ານບັນດາປະເທດໃນເອີຣົບ
ແລະໃນທັງສຸດກໍໄດ້ປະເຖິງການປະຕິວັດຣັດເຊຍ
ຊຶ່ງຕໍ່ມາຢ່າງວ່ອງໄວໄດ້ມີການປະຕິວັດໂບນເຊວິກຕິດຕາມມາໃນປົດດຽວກັນ.

ການປະຕິວັດຮັດເຊຍ ຄ.ສ. 1917 ປະກອບດ້ວຍສອງຂັ້ນຕອນຫຼັກ: ການປະຕິວັດເດືອນກຸມພາ (ຊຶ່ງໂຄ່ນລົ້ມລາຊາທິປະໄຕແບບລາຊາ ຍຸດຕິລະບອບອັດຕະລາດ ແລະສະຖາປະນາລັດຖະບານສະເພາະການ ທຳມະກາງໄລຍະແຫ່ງອຳນາດຄູ່ຂະໜານກັບພວກໂຊວຽດ) ແລະ ການປະຕິວັດເດືອນຕຸລາ (ຊຶ່ງຍັງຖືກເອີ້ນວ່າ ການປະຕິວັດໂບນເຊວິກ, ໃນນັ້ນພວກໂບນເຊວິກພາຍໃຕ້ການນຳຂອງເລນິນໄດ້ຍຶດອຳນາດຜ່ານການລັດຖະປະຫານ ນຳໄປສູ່ການສະຖາປະນາການປົກຄອງແບບໂຊວຽດ ແລະເປີດເສັ້ນທາງໄປສູ່ລັດທິສັງຄົມນິຍົມ/ຄອມມູນິດ).

ໃນການວິເຄາະທາງປະຫວັດສາດ ແລະ ທິດສະດີການປະຕິວັດ (ໂດຍສະເພາະຈາກທັດສະນະແບບມາກຊິດ ເຊັ່ນ ຂອງ Trotsky, Luxemburg, ແລະ ຜູ້ອື່ນໆທີ່ຍົກການທຽບຄຽງໃນລັກສະນະດຽວກັນ), ການປະຕິວັດຟຣັງ (1789–1799) ມັກຖືກມອບໝາຍເປັນແບບຢ່າງ ຫຼື ເປັນໂຄງຮ່າງສຳລັບລຳດັບການດຳເນີນໄປຂອງເຫດການໃນລັດເຊຍ. ສອງຂັ້ນຕອນຂອງການປະຕິວັດຟຣັງທີ່ເປັນແບບຢ່າງຂອງໄລຍະຕ່າງໆໃນລັດເຊຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ:

- ໄລຍະເບື້ອງຕົ້ນແບບປານກາງ/ຕາມລັດຖະທຳມະນູນ (ໂດຍປະມານ ຄ.ສ. 1789–1792)
ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບການປະຕິວັດເດືອນກຸມພາ. ໄລຍະຂອງຟຣັງນີ້ລົ້ມຕົ້ນດ້ວຍການບຸກໂຈມຄຸກບາສຕີຍ, ການເອີ້ນປະຊາຊົນສະພາຊະນະຊົນ/ສະພາແຫ່ງຊາດ, ການລົບລ້າງສິດພິເສດແບບສັກດີນາ, ຄຳປະກາດວ່າດ້ວຍສິດຂອງມະນຸດ, ແລະການສະຖາປະນາລະບອບລາຊາທິປະໄຕພາຍໃຕ້ລັດຖະທຳມະນູນພາຍໃຕ້ການນຳຂອງພວກ Girondins ແລະນັກປະຕິຮູບທີ່ມີແນວທາງປານກາງ. ມັນໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມລະບອບລາຊາທິປະໄຕແບບສົມບູນອຳນາດ ແຕ່ຍັງຄົງຮັກສາອົງປະກອບບາງປະການຂອງການປົກຄອງແບບຊົນຊັ້ນນາຍທິນ/ເສລີນິຍົມ ແລະໂຄງສ້າງອຳນາດແບບຄູ/ຖືກໃຫ້ແຍ້ງກັນ (ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ລະຫວ່າງສະພາແລະລະບອບກະສັດທີ່ຍັງຫຼົງເຫຼືອ). ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເດືອນກຸມພາ ຄ.ສ. 1917 ໄດ້ຍຶດຕິລະບອບລາຊາ ແຕ່ໄດ້ນຳໄປສູ່ລັດຖະບານຊົວຄາວແບບນາຍທິນ ແລະອຳນາດແບບຄູກັບພວກໂຊວຽດ.
- ໄລຍະຫົວຮຸນແຮງ/ຈາໂຄບິນ (ໂດຍປະມານລະຫວ່າງ 1792–1794, ລວມທັງການສະຖາປະນາສາທາລະນະລັດທຳອິດ, ການປະຫານຊີວິດ Louis XVI, ແລະ Reign of Terror ພາຍໃຕ້ Robespierre ແລະພວກ Jacobins/Committee of Public Safety) ສອດຄ່ອງກັບການປະຕິວັດເດືອນຕຸລາ (Bolshevik). ພວກ Jacobins ໄດ້ຍຶດອຳນາດຈາກພວກ Girondins ທີ່ມີທຳທິປານກາງກວ່າດ້ວຍການກະທຳຢ່າງຮຸນແຮງ, ປະກາດສ້າງສາທາລະນະລັດ, ປາບປາມການຕ້ານການປະຕິວັດ, ແລະຜັກດັນການປະຕິວັດໄປສູ່ການປ່ຽນແປງທາງສັງຄົມທີ່ໄລ່ກັກຊຶ້ງຍິ່ງຂຶ້ນ ພ້ອມທັງການປ້ອງກັນຕໍ່ໂຜຄຸກຄາມຈາກພາຍໃນ/ພາຍນອກ. ນີ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນວ່າພວກ Bolsheviks ໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມລັດຖະບານຊົວຄາວ, ຮວບຮວມອຳນາດການປົກຄອງຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະຊີບ/ເຜດດັດການຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະຊີບໃຫ້ໝື່ນຄົງ, ແລະຂັບເຄື່ອນສັງຄົມນິຍົມແຫ່ງການປະຕິວັດໃຫ້ກ້າວໜ້າ.

ຄວາມຂະໜານຄູ່ເຫຼົ່ານີ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນວ່າ ການປະຕິວັດມັກດຳເນີນຕາມແບບແຜນໜຶ່ງ: ການລຸກຮືຂຶ້ນຢ່າງກວ້າງໃນເບື້ອງຕົ້ນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານລະບອບເກົ່າ (ນຳພາໂດຍກຳລັງສາຍປານກາງ/ຊົນຊັ້ນນາຍທິນ), ຕາມມາດ້ວຍການຍຶດອຳນາດທີ່ສຸດຂຶ້ນຍິ່ງຂຶ້ນໂດຍພວກຫົວຮຸນແຮງເພື່ອ “ຊ່ວຍກູ້” ແລະເຮັດໃຫ້ການປະຕິວັດເລີກເລື່ອງຍິ່ງຂຶ້ນທຳມະກາງວິກິດ. ພວກ Bolsheviks ເອງກໍໄດ້ອາໄສແບບຢ່າງຂອງຟຣັງຢ່າງມີສະຕິ, ໂດຍມອງວ່າການລຸກຮືຂຶ້ນໃນເດືອນຕຸລາຂອງພວກເຂົາຄ້າຍຄືກັບການລັດປະຫານຂອງ

Jacobin—ເປັນສິ່ງຈຳເປັນເພື່ອປ້ອງກັນການປະຕິວັດຕອບໂຕ້
ແລະເຮັດໃຫ້ສັກກະຍະພາບຂອງການປະຕິວັດບັນລຸຜົນສຳເລັດ.

ແບບຢ່າງທາງປະເພດວິທະຍານປຶກາກົດຢູ່ໃນຜົນງານຊື່ນ History of the Russian Revolution ຂອງ
Trotsky

(ຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກຢ່າງຊັດເຈນຂັ້ນຕອນແຫ່ງອຳນາດໃນລັດເຊຍກັບພະລະວັດທາງທຳອິດກັນໃນຝຣັ່ງ)
ແລະໃນບົດຂຽນຂອງ Rosa Luxemburg ກ່ຽວກັບເຫດການໃນລັດເຊຍ, ບ່ອນທີ່ນາງສັງເກດວ່າ
ໄລຍະທຳອິດຂອງການປະຕິວັດຣັດເຊຍ (ເດືອນມີນາ–ເດືອນຕຸລາ)
ດຳເນີນຕາມແບບແຜນຂອງການປະຕິວັດຝຣັ່ງ (ແລະອັງກິດ), ໂດຍທີ່ການເຂົ້າຍຶດອຳນາດຂອງ Bolshevik
ມີຄວາມສອດຄ້ອງຂະໜານກັນກັບການຂຶ້ນສູ່ອຳນາດຂອງ Jacobin.

ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນເປັນພາບປະກອບຂອງຈຸດຈົບສະເໝີ, ແລະການລົ້ມສະຫລາຍຂອງນາໂບເລອົງ
ໃນຖານະກະສັດຜ່າຍວິນຍານອົງທຳອິດແຫ່ງທິດໃຕ້
ໄດ້ດຳເນີນຕາມໝູດໝາຍເວລາໃນຕອນຕົ້ນຂອງການປະຕິວັດ,
ແລະໃນການເຮັດຊຸ້ມນັ້ນກໍໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງການລົ້ມສະຫລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຢ.

ການສູນສົນລົງຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ (ເປັນຂັ້ນເປັນຕອນ) ຂອງນາໂບເລອົງ
ສອດຄ້ອງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບການຖອຍລົງຢ່າງຄ່ອຍໆ ແລະການລົ້ມສະຫລາຍໃນປີ 1991 ຂອງສະຫະພາບໂຊວຢດ,
ພາຍໃນກອບແບບແຫ່ງການບຽບພົມດຽວກັນ
ທີ່ຊຶ່ງສອງລະຍະຂອງການປະຕິວັດຝຣັ່ງໄດ້ເປັນພາບລ່ວງໜ້າຂອງຂັ້ນຕອນເດືອນກຸມພາ ແລະເດືອນຕຸລາ
1917 ຂອງການປະຕິວັດຣັດເຊຍ.

ຄວາມຂະໜານນີ້ຢັ້ງຂະຫຍາຍຕໍ່ໄປເຖິງລະຍະແຫ່ງການຮວບອຳນາດພາຍຫຼັງຄວາມສຸດໂຕ່ງທາງປະຕິວັດ
(Bonapartism) ແລະການແຕກສະຫຼຍອັນຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງມັນ.

ສິ່ງນີ້ອາໄສທັງແບບແຜນທາງປະຫວັດສາດໂດຍທົ່ວໄປ ແລະການວິເຄາະແບບມາກຊິດ
(ໂດຍສະເພາະຂອງທຣອດສກ໌ໃນ The Revolution Betrayed ແລະຜົນງານອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ),
ຊຶ່ງຖືນາໂບເລອົງເປັນແບບຕົ້ນສະບັບຂອງ Bonapartism:

ລະບອບຜູ້ນຳເຂັ້ມແຂງທີ່ກົດຂັ້ນພາຍຫຼັງຈຸດສູງສຸດແຫ່ງຄວາມສຸດໂຕ່ງຂອງການປະຕິວັດ,
ຖ່ວງດຸນລະຫວ່າງຊົນຊັ້ນຕ່າງໆ, ຮັກສາຜົນສຳເລັດເຊີງເປັນໂຄງສ້າງຫຼັກຂອງການປະຕິວັດໄວ້
(ຂະນະທີ່ກົດຂັ້ນຜັກດ້ານທາງປະຊາທິປະໄຕຂອງມັນ),
ສ້າງຈັກກະພັດແຫ່ງອຳນາດສ່ວນບຸກຄົນ/ທະຫານ-ລະບຽບລາຊະການ, ຂະຫຍາຍຕົນເກີນຂອບເຂດ,
ແລ້ວຈຶ່ງປະສົບກັບການລົ້ມສະຫລາຍເປັນຂັ້ນເປັນຕອນ ອັນນຳໄປສູ່ການຟື້ນຄືນບາງສ່ວນຂອງລະບຽບເກົ່າ.

ການຜົງຂັ້ນແຫ່ງລັດທິໂບນາປາດຂອງນາໂບເລອົງ
ຂະໜານຄຽງກັບການຮວບອຳນາດແບບສະຕາລິນນິດ

ຫຼັງຈາກຂັ້ນຕອນສຸດໂຕ່ງຂອງພວກຈາໂຄແບັງ ແລະ ປະຕິກິລິຍາເຕີມດີຣຽນ (1794),
ລະບອບດີເຣັກໂຕຣີທິບໝັ້ນຄົງ (1795–1799), ການລັດປະຫານ 18 ບຣູແມຣ໌ຂອງນາໂບເລອົງ (1799)
ໄດ້ສະຖາປະນາລະບອບກົງສຸນ, ແລ້ວຕໍ່ມາແມ່ນຈັກກະພັດ (1804). ລາວໄດ້ປະມວນເປັນກົດໝາຍ ແລະ
ເຜີຍແຜ່ຜົນສຳເລັດແຫ່ງການປະຕິວັດຂອງຊົນຊັ້ນບຸຊົວຊີ (ປະມວນກົດໝາຍນາໂບເລອົງ,
ການຍົກເລີກສິດພິເສດແບບສັກດີນາ, ລັດສູນກາງທີ່ເຂັ້ມແຂງ)
ແຕ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຕ້ອງຢູ່ໃຕ້ອຳນາດການປົກຄອງແບບອະທິປະໄຕ, ກຽດສັກສີທາງທະຫານ, ແລະ
ຊົນຊັ້ນນຳໃໝ່.

ຫຼັງຈາກຂັ້ນຕອນຮາກຖານແບບບັນເຊວິກ/ເດຣີນຕຸລາ ແລະ ການທົດລອງໃນລະຍະຕົ້ນຂອງໄຊວຽດ, ການເສື່ອມຖອຍທາງລະບົບຂ້າລາຊະການໄດ້ເກີດຂຶ້ນ (ໂດຍສະເພາະນັບແຕ່ກາງທົດສະວັດ 1920 ເປັນຕົ້ນມາ). ການລວບອຳນາດຂອງສະຕາລິນໄດ້ເອົາຊະນະຜ່ານຄັດຄ້ານຊ້າຍ, ບັງຄັບໃຊ້ “ສັງຄົມນິຍົມໃນປະເທດດຽວ,” ແລະ ສ້າງລະບອບເຜີດດັດການແບບຕ່ຳຫຼວດ/ທະຫານ-ຂ້າລາຊະການ. ເສດຖະກິດແບບວາງແຜນ ແລະ ຊັບສິນທຶຖືກໂອນເປັນຂອງຊາດ (ຜົນສຳເລັດຫຼັກຂອງເດຣີນຕຸລາ) ຍັງຖືກຮັກສາໄວ້ ແຕ່ຖືກປ່ຽນໃຫ້ກາຍເປັນເຄື່ອງມືຂອງຊົນຊັ້ນວັນນະພິເສດ, ໂດຍທຶນສາກົນນິຍົມຖືກປະຖິ້ມ.

ໃນທັງສອງກໍລະນີ, ພະລັງງານແຫ່ງການປະຕິວັດຖືກ “ແຊ່ແຂງ” ແລະຖືກປ່ຽນທົດທາງໃຫ້ໄປສູ່ອຳນາດຂອງລັດ ແລະການຂະຫຍາຍອຳນາດພາຍໃຕ້ບຸກຄົນຜູ້ດຽວ ຫຼືກົນໄກອຳນາດດຽວ (Trotsky ໄດ້ເອີ້ນລະບອບ Stalin ຢ່າງຊັດເຈນວ່າເປັນຮູບແບບໜຶ່ງຂອງ “Soviet Bonapartism,” ຊຶ່ງໃກ້ຄຽງກັບຈັກກະພັດຂອງ Napoleon ຫຼາຍກວ່າ Consulate).

ການພັງທະລາຍແບບເປັນຂັ້ນເປັນຕອນ

ນີ້ແມ່ນຄວາມສອດຄ່ອງຫຼັກ—ການເສື່ອມຖອຍບໍ່ແມ່ນເຫດການກະທັນຫັນຄັ້ງດຽວ ແຕ່ເປັນລຳດັບຕໍ່ເນື່ອງແຫ່ງການກັດກ່ອນ ອັນຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍການຂະຫຍາຍເກີນຂອບເຂດ, ຄວາມຂັດແຍ້ງພາຍໃນ, ການຕົກຫຼົ້ມຢູ່ໃນສົງຄາມ, ການສູນເສຍການຄວບຄຸມເຂດນອກ, ການປະຕິຮູບທົລົມເຫຼວ, ແລະການລະລາຍ/ການຟື້ນຟູໃນບັນຍາຍ.

ຜ່ານໄປເລືອອນ (1812 ຫາ 1815)

- 1812: ການຮຸກຮານລັດເຊຍອັນຫາຍະນະ—Grande Armée (ທະຫານ 600,000 ຄົນ) ຖືກທຳລາຍຢ່າງໜັກໜ່ວງໂດຍບັນຫາດ້ານການລ່າລຽງ, ລະດູໜາວ, ແລະການຕໍ່ຕ້ານ. ເປັນຈຸດຫັ້ນຜັນອັນຫາຍະນະ; ການສູນເສຍຊື່ສຽງແລະກຳລັງພົນຢ່າງມະຫາສານ.
- 1813: ພັນທະມົດໄດ້ກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານລາວ; ພ່າຍແພ້ທິເລບຊົກ (“ຍຸດທະການແຫ່ງປະຊາຊາດ”)—ສູນເສຍພັນທະມົດແລະດິນແດນໃນເຢຍລະມັນ; ຈັກກະພັດເລີ່ມຫົດຕົວລົງ.
- 1814: ບັນດາພັນທະມົດໄດ້ບຸກເຂົ້າຝຣັ່ງແຜ່ນດິນແມ່; ປາຣີສຕົກຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາ; ນາໂປເລອົງສະຫຼະລາຊສົມບັດ ແລະຖືກເປນລະເທດໄປເກາະ Elba.
- 1815: ການກັບຄືນມາຢ່າງສັ້ນໆ (ຮ້ອຍວັນ), ການພ່າຍແພ້ຂຶ້ນສຸດທ້າຍທີ່ Waterloo; ຖືກເປນລະເທດຢ່າງຖາວອນໄປຍັງ St. Helena; ລາຊະວົງ Bourbon ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູຂຶ້ນອີກ (ການຖອຍກັບແບບປະຕິກິລິຍາຕໍ່ຜົນສຳເລັດຂອງການປະຕິວັດ, ແມ່ນແຕ່ບໍ່ແມ່ນທັງໝົດ—ການປ່ຽນແປງບາງປະການທາງກົດໝາຍ/ທາງການບໍລິຫານຍັງຄົງຢູ່).

ຜ່ານໄຊວຽດ (ຊ່ວງທົດສະວັດ 1970 ຫາ 1991)

- ທ້າຍທົດສະວັດ 1970–1980: ຄວາມຊະງັກງັນທາງເສດຖະກິດ (“zastoi” ພາຍໃຕ້ Brezhnev), ການຂາດແຄນເຮືອຮັງ, ຄວາມລຳຫຼັງທາງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະການແຂ່ງຂັນສະສົມອາວຸດອັນໜັກໜ່ວງກັບສະຫະລັດ/NATO—ການຂະຫຍາຍໂຕເກີນຂີດໃນລະບົບເລີ່ມບັນທອນເສດຖະກິດໃຫ້ກວ່າງເບົາຈາກພາຍໃນ.
- 1979–1989: ສົງຄາມອັຟການິສຖານ—“ຫວຽດນາມ” ຂອງໄຊວຽດ; ສະພາບຕົກຫຼົ້ມຈົມທຶບັນທອນຊັບພະຍາກອນ, ຂວັນກຳລັງໃຈ, ແລະສະຖານະພາບໃນສາຍຕາານານາຊາດ (ຂໍໃຫ້ສັງເກດຄວາມຂະຫນັນປະຫລາດນີ້: ນາໂປເລອົງພົນາດໃນຮົດເຊຍ; ສະຫະພາບໄຊວຽດເສຍເລືອດໃນສະໜາມຮົບອັນທຸລະກັນດານ ແລະຕົ້ມໄປດ້ວຍການຕໍ່ຕ້ານ).

- 1985–1989: ການປະຕິຮູບ perestroika/glasnost ຂອງ Gorbachev (ຄວາມເປັນສາທາລະນະ "ກູ້ລະບົບ" ໄວ້, ຄ້າຍກັບການປັບປຸງບາງປະການໃນຊ່ວງທ້າຍຂອງ Napoleon) ກັບເປັນວ່າໄດ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ເລັ່ງໃຫ້ຄວາມຂັດແຍ້ງພາຍໃນປະເທດ; ບັນດາລັດບໍລິຫານໃນກຸ່ມ Eastern Bloc ກໍ່ການລຸກຮື ແລະ ຫຼຸດພົ້ນອອກໄປ (ກຳແພງ Berlin ລົ້ມລົງໃນວັນທີ 9 ພະຈິກ 1989, ລະບອບຕ່າງໆ ພັງທະລາຍໄປທົ່ວຊ່ວງ 1989–1990)—ເປັນການສູນເສຍ "ຈັກກະພັດພາຍນອກ," ຢ່າງກົງກັນລອດກັບການສູນເສຍບັນດາລັດພັນທະມິດຂອງ Napoleon.
- 1990–1991: ວິກິດການຊາດນິຍົມພາຍໃນ, ສາທາລະນະລັດຕ່າງໆປະກາດອະທິປະໄຕ; ລັດຖະປະຫານຂອງພວກສາຍແດງໃນເດືອນສິງຫາ 1991 ລົ້ມເຫຼວຢ່າງສົນເຊີງ; Gorbachev ລາອອກໃນວັນທີ 25 ທັນວາ 1991; USSR ແຕກສະລາຍເປັນ 15 ລັດ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນມີການຟື້ນຟູລະບົບທຶນນິຍົມ (ການບຳບັດແບບຊັອກໃນຍຸກ Yeltsin, ພວກອະນາທິປະໄຕທາງເສດຖະກິດ, ການແບຮຸບເອກະຊົນ)—ຊຶ່ງອາດອຸປະມາໄດ້ກັບການຟື້ນຟູລາຊະວົງ Bourbon: ອົງປະກອບຊົນຊັ້ນກ່ອນການປະຕິວັດ (ຫຼືສົມມຸນຂອງພວກເຂົາ) ຫວນກັບຄືນມາ, ຖອຍຫຼັງຄວາມສຳພັນດ້ານກຳມະສິດແບບປະຕິວັດຢ່າງເຕັມສ່ວນ ໃນຂະນະທີ່ຍັງຮັກສາຮູບແບບການບໍລິຫານບາງປະການໄວ້.

ໃນທັງສອງກໍລະນີ, "ຈັກກະພັດ" (ລະບົບພາກພື້ນທີ່ວິໄນຂອງຝຣັ່ງ ທຽບກັບ ອິດທິພົນຂອງກຸ່ມປະເທດຕາເວັນອອກຂອງໂຊວຽດ/COMECON) ແຕກສະຫຼຍຈາກພາຍນອກເຂົ້າສູ່ພາຍໃນ, ການເນົາເບື້ອພາຍໃນເລັ່ງຕົວຂຶ້ນ, ວິກິດການສຸດທ້າຍເປີດເຜີຍຄວາມວ່າງເບົາຂອງມັນ, ແລະ ບັນດາເພລັງກຳທາງສັງຄົມເກົ່າກັບມາຢືນຢັນອຳນາດຂອງຕົນອີກຄັ້ງ (ລະບອບກະສັດ/ລະບົບທຶນນິຍົມ). ລັດທິ Bonapartism ພັສຊໃຫ້ເຫັນວ່າບໍ່ອາດດຳລົງຢູ່ໄດ້—ເປັນ "ພຣີຣາມິດທີ່ຕັ້ງດຸນຢູ່ເທິງບາຍຂອງມັນ," ດັ່ງທີ່ Trotsky ໄດ້ກ່າວໄວ້—ເພາະວ່າມັນຕັ້ງຢູ່ເທິງການກົດຂີ່ຖານປະຊາທິປະໄຕຂອງການປະຕິວັດ ຂະນະດຽວກັນກັບກຳບັງ (ແຕ່ບໍ່ເບື້ອ) ຖານເສດຖະກິດຂອງມັນ ທ່າມກາງແຮງກົດດັນພາຍນອກທີ່ເປັນປະໂຫຍດ. ການລົ້ມສະລາຍຂອງໂຊວຽດ ໃນທັດສະນະລະຍະຍາວ ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ "ເກີດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ" ແຕ່ເປັນຈຸດສຸດຍອດຂອງການເນົາເບື້ອພາຍໃນທີ່ອ່ອນໄຫວຂຶ້ນ, ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຈັກກະພັດຂອງ Napoleon ບໍ່ໄດ້ສູນຫາຍໄປໃນຄໍາຄຶນດຽວ ແຕ່ໄດ້ກັດເຊາະລົງຜ່ານຄວາມພ່າຍແພ້ຕ່ຳເຖິງເປັນລັດບັບ ຈົນກະທັ້ງການຟື້ນຟູ.

ການເລື່ມຕົ້ນແລະຈຸດຈົບຂອງຝຣັ່ງ ແລະ ສະຫະພາບໂຊວຽດ ສອດຄ່ອງກັບຄຳພະຍານຂອງກະສັດອຸດຊີຢາ ແລະ ບາໂຕເລມີ. ບາໂຕເລມີ IV ພີໂລປາໂຕ ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຢ່າງຊື່ສຳເລັດໃນຍຸດທະການຮາຟີອາ (217 BC) ຕໍ່ກະສັດແຫ່ງຝ່າຍເໜືອ (Antiochus III), ແຕ່ "ເຂົາຈະບໍ່ມີກຳລັງແຂງແຮງດ້ວຍສິ່ງນັ້ນ"—ເຂົາເຮັດສັນຕິພາບແທນທີ່ຈະສືບຕໍ່ກົດດັນເອົາຄວາມໄດ້ປຽບ, ກັບຄືນໄປສູ່ຄວາມຫຼຸກ ແລະ ການຍົກຕົນເອງຂຶ້ນສູງ, ແລ້ວ (ຕາມບັນທຶກທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້ໃນ 3 Maccabees 1–2) ບາໂຕເລມີໄດ້ໄປຢູ່ຢູ່ຢາມເຢຣຸຊາເລມ໌ ຫຼັງຈາກໄຊຊະນະຂອງເຂົາ. ເມື່ອໃຈຂອງເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນສູງ, ເຂົາພະຍາຍາມເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດ ແລະ ຖວາຍເຄື່ອງບຸຊາດ້ວຍຕົນເອງ—ການກະທຳແຫ່ງການຊົງສິດ ແລະ ການຂັດຂຶ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າແທ້. ເຂົາຖືກພຣະເຈົ້າລົງໂທດໂດຍກົງ (ອຳມະພາດ), ຖືກເຮັດໃຫ້ອັບອາຍ, ແລະ ຫັນໄປສູ່ການຂົ່ມເຫັງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ການປົກຄອງຂອງເຂົາເປັນການເສື່ອມຖອຍລົງຢ່າງຕ່ຳເຖິງ: ຄວາມເສື່ອມຊາມທາງສົນທຳ, ການກະບົດພາຍໃນ, ແລະ ການສູນເສຍກຳລັງ ຈົນກວ່າເຂົາຈະຕາຍ. ນີ້ເປັນພາບສະທ້ອນທີ່ກົງກັນຢ່າງແນ່ນອນຂອງກະສັດອຸດຊີຢາ (2 Chronicles 26:16–21) ຜູ້ທີ່ໃຈຂອງພຣະອົງຖືກຍົກຂຶ້ນສູງຫຼັງຈາກຄວາມສຳເລັດທາງທະຫານ, ແລ້ວຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມ (ເປັນການຊົງສິດຂອງພວກປະໂລຫິດ) ແລະ ຖືກຕີດ້ວຍໂລກຂີ້ທຸດທີ່ໜ້າຜາກ ຊຶ່ງເປັນການພິພາກສາຢ່າງເປີດເຜີຍ ແລະ ປາກົດແຈ້ງຕໍ່ສາທາລະນະ.

ນັບແຕ່ນັ້ນມາ ອຸດຊີຍາໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ຢ່າງໂດດດ່ຽວ, ຖືກຕັດຂາດອອກຈາກພຣະນິໄວດຂອງພຣະຢາເວ, ຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ—ເປັນການພິນາດຢ່າງຊ້າໆ ແລະ ຍືດເຍືອ ແທນທີ່ຈະຖືກທຳລາຍໃນທັນທີ.

ທັງສອງແມ່ນກະສັດຜ່າຍໃຕ້

ຜູ້ທີ່ຄວາມຈອງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາປະກົດອອກໃນການລ່ວງລ້ຳເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານທີ່ນະຄອນເຢຣຸຊາເລັມ ຊຶ່ງຕິດຕາມມາດ້ວຍຈຸດຈົບທີ່ອ່ອນໄຫວສອມສະຫຼາຍລົງຢ່າງຕ່ຳລຽນ ແທນທີ່ຈະພັງທະລາຍລົງໃນທັນທີ. ສິ່ງນີ້ແມ່ນແບບແຜນທາງປະເພດສັນຍາລັກສຳລັບ “ກະສັດຜ່າຍໃຕ້” ທຸກອົງໃນພາຍຫຼັງ.

1798: ພຣັງກາຍເປັນກະສັດຜ່າຍໃຕ້ທາງຈິດວິນຍານ

ໃນ “ເວລາແຫ່ງອອສານ” (1798) ພຣັງທັບໄຊອີພຣະເຈົ້າ

(ອຳນາດທີ່ໄດ້ສະແດງລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງອີຢິບ—ການປະຕິເສດພຣະເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ ດັ່ງໃນ Revelation 11:8) ໄດ້ຜັກດັນໃສ່ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ (ສັນຕະປາປາ)

ໂດຍການຈັບອົງສັນຕະປາປາເປັນເຊື້ອຍ. ນາໂປເລອົງເປັນຮູບກາຍທາງການທະຫານຂອງການຜັກດັນນັ້ນ.

ພຣັງສວມມົງກຸດຂອງທິດໃຕ້ໃນປີ 1798

ເພາະວ່າມັນຍົກຍ້ອງຈິດວິນຍານແຫ່ງອະເທວະນິຍົມດຽວກັນທີ່ອີຢິບໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ເປັນຕົວແທນ.

ແຕ່ດັ່ງທີ່ Ptolemy ບໍ່ອາດ “ໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກໄຊຊະນະຂອງຕົນໃຫ້ເຕັມທີ່,”

ລະຍະຫົວຮຸນແຮງຂອງການປະຕິວັດພຣັງກໍບໍ່ສາມາດທຳໃຫ້ຜົນໄດ້ຮັບຂອງຕົນຄົງຢູ່

ຫຼືນຳອອກໄປຢ່າງສົມບູນໄດ້. ມົງກຸດແຫ່ງພາກໃຕ້ຈຶ່ງຖ່າຍທອດຕໍ່ໄປ

ເມື່ອປັດຊະຍາແຫ່ງອະເທວະນິຍົມເຕີບໃຫຍ່ສູງກ່ອນ ແລະພົບເຫັນສຽງໃໝ່ທາງການປົກຄອງ.

ສັນຍະລັກແຫ່ງການນຳພາແບບກ້າວໜ້າ: ນາໂປເລອົງ ຫາ ເລນິນ ຫາ ສະຕາລິນ

ທັງສາມສິ່ງນີ້ແມ່ນເກີດຂຶ້ນຢ່າງບັງເອີນ; ມັນເປັນຈຸດຈົບທີ່ອ່ອນໄຫວດຳເນີນໄປເປັນຂັ້ນຕອນ—ແຕ່ລະອັນເປັນຕົວແທນຂອງຂັ້ນຕອນທີ່ຍື່ງລົງລົງໄປໃນເສັ້ນທາງຂອງກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ທີ່ມຶ້ງໄປສູ່ການສະຫຼາຍຕົວລົງຢ່າງຊ້າໆຂອງຕົນເອງ. ນາໂປເລອົງ—ສັນຍາລັກອັນຍື່ງໃຫຍ່ອັນດັບທຳອິດພາຍຫຼັງປີ 1798. ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະໃນອີຢິບ (ທິດໃຕ້ຕາມຄວາມໝາຍຕົວອັກສອນ), ລາວຂະຫຍາຍອຳນາດເກີນຂອບເຂດ (ການຮົບພິຊິດຣິດເຊຍໃນປີ 1812 ເປັນໄພພິບັດ)

ເລນິນຕົ້ນຊຸດແຫ່ງຄວາມພ່າຍແພ້ທີ່ອ່ອນໄຫວໃຫ້ຈັກກະພັດຊາຍແດນຂອງລາວສູນເສຍໄປທີ່ລະຂັນ

(1813–1814), ປະສົບກັບຄວາມພ່າຍແພ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ (Waterloo 1815), ແລະຖືກເລະເທດສອງຄັ້ງ.

ນາໂປເລອົງເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມພິນາດທີ່ດຳເນີນໄປເປັນຂັ້ນໆ

ແລະເປັນລະຍະ—ຢ່າງກົງກັນທຸກປະການກັບ Ptolemy ແລະ Uzziah.

ເລນິນໄດ້ຍືດເອົາມົງກຸດໃນການປະຕິວັດເດືອນຕຸລາ ຄ.ສ. 1917. “ການຜັກດັນ”

ຂອງພວກໂບນາເປຣະວິກຍັງດຳເນີນສົງຄາມຕໍ່ລະບຽບເກົ່າຕໍ່ໄປ (ລວມທັງອຳນາດທາງສາສະໜາ).

ແຕ່ລະຍະຫົວຮຸນແຮງນັ້ນບໍ່ອາດສ້າງຄວາມໝັ້ນຄົງໄດ້; ສຸຂະພາບຂອງເລນິນເອງກໍເສື່ອມຖອຍໄວ,

ແລະລະບົບກໍເລີ່ມກາຍເປັນລະບົບລາຊະການ.

ສະຕາລິນ, ຜູ້ຮວບອຳນາດໄວໃນມືຕົນ (Bonapartism ແບບໂຊວຽດ) “ແຊ່ແຂງ”

ການປະຕິວັດໃຫ້ກາຍເປັນຈັກກະພັດທະຫານ-ລະບົບລາດຊະການ, ຮັກສາຜົນສຳເລັດແຜນກາງໄວ້

(ເສດຖະກິດທີ່ຖືກໃຫ້ເປັນຂອງຊາດ ອັນເປັນຄູ່ຂະໜານຕໍ່ຕ້ານສັກດີນາຂອງປະມວນກົດໝາຍນາໂປເລອົງ),

ແຕ່ຫັນອຳນາດເຂົ້າຂ້າງໃນ (ການກວາດລ້າງ) ແລະອອກຂ້າງນອກ (ການຂະຫຍາຍອຳນາດ).

ແຕ່ໃຈກຳຖືກຍົກຂຶ້ນໃນລັດທີ່ບໍ່ເຊືອພຣະເຈົ້າ; ລະບົບນີ້ບໍ່ອາດ “ໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກໄຊຊະນະຂອງຕົນໃຫ້ເຕັມທີ່”

ໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ. ການຂະຫຍາຍເກີນຂອບເຂດ (ອັຟການິສຖານ ເປັນຄູ່ຂະໜານກັບຮິດເຊຍຂອງນາໂປເລອົງ),

ຄວາມຊະງັກງັນ, ການປະຕິຮູບທຶມິດ (perestroika ແມ່ນຄວາມພະຍາຍາມສຸດທ້າຍອັນໝົດຫວັງ), ການສູນເສຍລັດບໍລິຫານ (1989–90 = ການສູນເສຍ “ພັນທະມິດ”), ແລະການແຕກສະລາຍຢ່າງສົມສຸດ (1991).

ການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດບໍ່ແມ່ນເກີດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ—ແຕ່ເປັນໄປຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ, ຕາມຢ່າງແນ່ນອນດັ່ງທີ່ຈັກກະພັດຂອງນາໂປເລອົງໄດ້ກັດກອນເສືອມລົງເປັນຂັ້ນໆ ແລະດັ່ງທີ່ລາຊະການຂອງບໍໂຕເລມົ ແລະ ອຸດຊີຢາ ໄດ້ຫຼົ່ວແຫຼ້ງລົງຫຼັງຈາກຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄວາມຍະໃສໃນພຣະວິຫານຂອງພວກເຂົາ. “ກະສັດຜ່າຍວິນຍານ” ແຫ່ງທົດໃຕ້ (ອະເທວະນິຍົມໃນຮູບແບບຂອງລັດຖະບານ) ໄດ້ຮັບການພິພາກສາອັນຍືດເຍືອຂອງຕົນເອງ: ຖືກເຈາະກວ້າງໃຫ້ກົງກາງຈາກພາຍໃນ, ບໍ່ສາມາດຄຳຈຸນຄວາມຕົວະນັ້ນໄວ້ໄດ້, ແລະຖືກກວາດລ້າງໄປໃນກະແສຕອບໂຕຂອງກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອ (ການຟື້ນຄືນອຳນາດຂອງສັນຕະປາບາໃນຊ່ວງວ່າງນັ້ນ).

ການປະຕິວັດຝຣັ່ງ (ສອງຂັ້ນຕອນ) ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການປະຕິວັດຮັດເຊຍ (ເດືອນກຸມພາ ແລະ ເດືອນຕຸລາ/ໂບນາເປນເຊວິກ). ລັດທິໂບນາປາດແບບນາໂປເລອົງ ແລະ ການເສືອມສະຫຼາຍລົງຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການລວບອຳນາດແບບສະຕາລິນ ແລະ ການເສືອມສະຫຼາຍລົງຂອງໂຊວຽດຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ. ທັງໝົດນີ້ແມ່ນການສຳແດງອອກໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ຂອງແນວສາຍ “ກະສັດແຫ່ງທົດໃຕ້” ໃນດານເອນ 11, ຈາກຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງໂທເລມິຣາເຟຍ ແລະ ຄວາມຈອງຫອງຕໍ່ພຣະວິຫານ, ຜ່ານໄປຫາບາບອັນດຽວກັນຂອງອຸດຊີຢາ ແລະ ຈຸດຈົບອັນຊ້າງຂອງເຂົາ, ໄປຈົນເຖິງຝຣັ່ງໃນປີ 1798 ແລະ ຜູ້ສັບທອດທີ່ຖືອັດທິພົນນິຍົມປະຕິເສດພຣະເຈົ້າຂອງມັນ (ຍຸກ Lenin–Stalin) ຊຶ່ງບໍ່ອາດເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໄດ້ໂດຍໄຊຊະນະທັງຫຼາຍຂອງຕົນ.

ເລນິນ ແມ່ນຜູ້ກໍ່ຕັ້ງຜູ້ຍຶດອຳນາດແບບປະຕິວັດຮາກຖານ (ຄຽງຄູ່ກັບການຂຶ້ນສູ່ອຳນາດຂອງພວກ Jacobin/Bolshevik; ໄລຍະ “ຜັກດັນ” ຫຼັງປີ 1917 ຄ້າຍຄືກັບໄລຍະ Consulate ໃນຕອນຕົ້ນຂອງນາໂປເລອົງຫຼັງ Brumaire). ສະຕາລິນ ແມ່ນຜູ້ຮວບຮວມອຳນາດແບບ Bonapartist (ຜູ້ສ້າງຈັກກະພັດໂຊວຽດ, ການກວາດລ້າງ, ໄຊຊະນະໃນສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ II, ຈຸດສູງສຸດຂອງສົງຄາມເຢັນ; ໃຈຖືກຍົກຂຶ້ນໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ບໍ່ສາມາດ “ເສີມກຳລັງ” ໄຊຊະນະນັ້ນໄວ້ໃນໄລຍະຍາວໄດ້ຢ່າງສົມບູນ—ການຂະຫຍາຍເກີນກຳລັງເລີ້ມຕົ້ນ).

ຄຣຸສເຊເຟ ເປັນຜູ້ນຳໃນຍຸກ “ການລະລາຍ” ຫຼັງຈາກຈຸດສູງສຸດ (1953–1964): ໄດ້ປະນາມສະຕາລິນ (ຄຳບາໄສລັບ ປີ 1956), ເປີດເຜີຍການສັງເກດບາງສ່ວນ, ພະຍາຍາມປະຕິຮູບຢ່າງຈຳກັດ, ແຕ່ລົ້ມເຫຼວໃນການແກ້ໄຂຄວາມຂັດແຍ້ງເຊີງລະບົບ. ສິ່ງນີ້ຂະຫນານກັບຂັ້ນ “ເທີມໂດຣຽນ” ຫຼື ຂັ້ນເສືອມຖອຍໃນຊ່ວງຕົ້ນ—ຜ່ອນຄາຍຄວາມຫນ້າຫວາດກົວ ໃນຂະນະທີ່ໂຄງສ້າງຫຼັກອັນບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່, ແຕ່ຊື່ສຽງແລະກຽດສັກກໍ່ເສືອມຖອຍລົງ (ເຊັ່ນ: ຄວາມອັບອາຍໃນວິກິດຂີ້ປະນາວຸດຄວິບາ ປີ 1962 ສະທ້ອນຄວາມພ່າຍແພ້ອ່ອຍໆຂອງນາໂປເລອົນກ່ອນບັນດາຄວາມພ່າຍແພ້ຄັ້ງໃຫຍ່).

ກອບບາເຊັບ ເປັນຜູ້ປະຕິຮູບໃນຄວາມຄັບຂັນຢ່າງສຸດຂີດ (1985–1991) ໂດຍມີ perestroika (ການປັບໂຄງສ້າງໃໝ່) ແລະ glasnost (ການເປີດເຜີຍ) ເປັນຄວາມພະຍາຍາມຄັ້ງສຸດທ້າຍເພື່ອ “ຊ່ວຍ” ລະບົບໄວ້, ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນກັບເຮັດໃຫ້ການພັງທະລາຍເກີດຂຶ້ນໄວຂຶ້ນ—ການສູນເສຍກຸ່ມປະເທດບລັອກຕາເວັນອອກ (ກຳແພງເບລົງ 1989), ການກະບົດພາຍໃນ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍ “ຈຸດຈົບແບບຄ່ອຍໆດຳເນີນໄປ” ທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດ: ຄ້າຍຄືກັບຄວາມພະຍາຍາມປັບແກ້ໃນຊ່ວງທ້າຍຂອງ Napoleon ກ່ອນການຮຸກຮານໃນປີ

1814, ຫຼັງການຖົດຖອຍຢ່າງຍືດເຍືອຂອງ Ptolemy/Uzziah ຫຼັງຈາກຄວາມຈອງຫອງໃນພຣະວິຫານ. ຂໍ້ຕົກລົງ/ການພົບປະໃນປີ 1989 ຂອງ Gorbachev ກັບ Pope John Paul II (ກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອ) ເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງຄວາມພ່າຍແພ້ທາງວິນຍານ—ລັດອະເທວະນິຍົມຂອງກະສັດແຫ່ງທົດໃຕ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ການພົບຄືນອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາ.

ເຢວຊິນເປັນບຸກຄົນສຸດທ້າຍແຫ່ງການລະລາຍ (ນັບແຕ່ປີ 1991 ເປັນຕົ້ນໄປ) ຜູ້ຊົງນຳໄປສູ່ການຕໍ່ຕ້ານການລັດປະຫານໃນເດືອນສິງຫາ 1991, ຂຶ້ນເປັນປະທານາທິບໍດີຂອງຣັດເຊຍ, ຄວບຄຸມການແຕກສະລາຍຂອງ USSR (ເດືອນທັນວາ 1991), ການແປຮູບເອກະຊົນແບບ shock therapy, ແລະການພົ້ນຝຸ່ນບົບທົນນິຍົມ. ເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດຈົບອັນສັບສົນວຸ່ນວາຍ ແລະ “ການພົ້ນຝຸ່ນ” ບາງສ່ວນຂອງອົງປະກອບກ່ອນການປະຕິວັດ (ທົນນິຍົມແບບຄະນາທິປະໄຕ, ຄ້າຍກັບການກັບຄືນຂອງລາຊະວົງ Bourbon ຫຼັງ Napoleon). ພະລາຊະວົງຂອງກະສັດແຫ່ງພາກໃຕ້ຖືກກວາດລ້າງໄປ, ເປັນການເຮັດໃຫ້ Daniel 11:40 ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ ໃນການພິຈາລະນາພາຍຫຼັງມຸນວຽນໂດຍຜ່າຍເໜືອ (ສັນຕະປາປາຜ່ານພັນທະມົດກັບສະຫະລັດ).

ຕົວແບບເຊິ່ງສົນຍືນນັ້ນເນັ້ນໃສ່ການພິພາກສາທິຢຶດເຍືອ ແລະ ເກີດຂຶ້ນເປັນລຳດັບຂຶ້ນ ຫາກບໍ່ແມ່ນການລົ້ມລົງໃນທັນທີ ເໝືອນດັ່ງທີ່ໄຊຊະນະຂອງ Ptolemy IV ທີ່ Raphia ໄດ້ນຳໄປສູ່ຄວາມຈອງຫອງ, ການບຸກລຸກເຂົ້າພຣະວິຫານ, ການຖືກພຣະເຈົ້າລົງໂທດ, ແລະ ຄວາມເສື່ອມຖອຍຢ່າງຊ້າໆ; ດັ່ງກໍລະນີຂອງ Uzziah ທີ່ຖືກແຍກກັກຕົວເນື່ອງຈາກໂລກຂີ້ເຫຼືອງຈົນເຖິງວາລະສຸດທ້າຍ; ແລະ ດັ່ງການພ່າຍແພ້ເປັນຂຶ້ນໆ ຂອງ Napoleon (Russia, Leipzig, Paris, Elba, Waterloo). ແນວເສັ້ນຂອງ Soviet ຊື່ໄປທຶກຈຸດສູງສຸດແຫ່ງອຳນາດພາຍໃຕ້ Stalin, ແລ້ວຕໍ່ດ້ວຍການກວ້າງເບົາອອກພາຍໃນຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປໃນຊ່ວງການຜ່ອນຄາຍຂອງ Khrushchev ອັນເປີດເຜີຍຮອຍແຕກຂອງລະບົບ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ຍຸກແຫ່ງຄວາມຊະນິດກຸ້ງຂອງ Brezhnev ແລະ ການປະຕິຮູບຂອງ Gorbachev ກາຍເປັນຕົວເລັກ; ຍຸກຂອງ Yeltsin ເຮັດໃຫ້ການກວາດລ້າງນັ້ນສຳເລັດຄົບຖ້ວນ (ສະຫະພາບໂຊວຽດຖືກຍຸບສະຫຼາຍ, ຮູບແບບການປົກຄອງຂອງອະເທວະນິຍົມສິ້ນສຸດລົງ). “ໃຈຖືກຍົກຂຶ້ນ” ສຳແດງອອກຕະຫຼອດທົ່ວແນວເສັ້ນນັ້ນ (ການທຳທາຍພຣະເຈົ້າແບບອະເທວະນິຍົມ), ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດ “ໃຊ້ໄຊຊະນະໃຫ້ເຕັມທີ.”

ຈຸດຈົບຂອງບັນດາກະສັດຜ່າຍໃຕ້ເປັນໄປຢ່າງຄ່ອຍໆ; ການພິພາດຂອງຊາຕານໄດ້ລົ້ມຕົ້ນທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນ, ແລະໃນທຸລະຍຸດລາວຈະຖືກສົ່ງເຂົ້າໄປຖືກຈອງຈຳເປັນເວລາ 1,000 ປີ ແລ້ວຈຶ່ງພິພາດ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸດສະຫວັນອົງໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ, ຖືກະແຈຂອງຫຸບເຫວເລີກສຸດ ແລະ ໃສ່ເສັ້ນໃຫຍ່ຢູ່ໃນມືຂອງທ່ານ. ແລະທ່ານໄດ້ຈັບພະຍານາກນັ້ນໄວ້, ຄົງເຖົ້າແກ່ນນັ້ນ, ຜູ້ຊົງເປັນມານຮ້າຍ ແລະ ຊາຕານ, ແລະມັດມັນໄວ້ໜຶ່ງພັນປີ, ແລະໂຍນມັນລົງໄປໃນຫຸບເຫວເລີກສຸດ, ແລະປັດຂັງມັນໄວ້, ແລະປະທັບຕາໄວ້ເໝືອມັນ, ເພື່ອວ່າມັນຈະບໍ່ຫລອກລວງບັນດາປະຊາຊາດອີກຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າໜຶ່ງພັນປີນັ້ນຈະຄົບຖ້ວນ; ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນມັນຈະຕ້ອງຖືກປ່ອຍອອກຊົງຄາວໜຶ່ງ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນບັນລັງທັງຫຼາຍ, ແລະມີຜູ້ນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະການພິພາກສາໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍ; ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຕັດສິນສະເພາະເນື່ອງດ້ວຍການເປັນພະຍານຂອງພຣະເຢຊູ ແລະເພາະພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ນັ້ນມັດສະການສັດຮ້າຍ ຫຼືຮູບຂອງມັນ, ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນໄວ້ເທິງໜ້າຜາກ ຫຼືໃນມືຂອງຕົນ; ແລະເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ມີຊີວິດຂຶ້ນມາ ແລະໄດ້ຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັບພຣະຄຣິດຕະຫຼອດພັນປີ. ແຕ່ຄົນຕາຍອື່ນໆ ບໍ່ໄດ້ມີຊີວິດຂຶ້ນອີກ ຈົນກວ່າພັນປີນັ້ນຈະສຳເລັດ.

ນີ້ແມ່ນການຄົ້ນຄວ້າທີ່ມີຜົນໃນການຄົ້ນຄວ້າທີ່ມີຜົນ
ຜົນກໍ່ເປັນສຸກແລະບໍ່ລົບກວດ: ຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງບໍ່ມີອຳນາດເໝາະສົມ
ແຕ່ພວກເຂົາຈະເປັນປະໂຫຍດຂອງພຣະເຈົ້າແລະຂອງພຣະຄຣິດ,
ແລະຈະຄອງລາດຮ່ວມກັບພຣະອົງຕະຫຼອດໜຶ່ງພັນປີ.

ແລະເມື່ອຄົບພັນປີແລ້ວ ຊາດຕ່າງໆຈະຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄຸກຂອງມັນ
ແລະມັນຈະອອກໄປຫລອກລວງບັນດາປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ໃນສົມມຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຄື ໂກກ ແລະ ມາໂກກ
ເພື່ອຮອບຮວມພວກເຂົາເຂົ້າກັນໄປສູ່ສົງຄາມ; ຈຳນວນຂອງພວກເຂົາກໍ່ເຫມືອນດັ່ງເມັດຊາຍທະເລ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປທົ່ວພື້ນທີ່ອັນກວ້າງໃຫຍ່ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະໄດ້ໂອບລ້ອມຄ້າຍຄືນບໍລິເວນ
ແລະນະຄອນອັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ; ແລະໄຟໄດ້ລົງມາຈາກພຣະເຈົ້າອອກຈາກສະຫວັນ
ແລະເຜົາຜານພວກເຂົາເສຍ. ແລະມານຮ້າຍທີ່ຫລອກລວງພວກເຂົານັ້ນ ຖືກໂຍນລົງໃນບັງໄຟ
ແລະກຳມະຖັນ ບ່ອນທີ່ຮັດຮ້າຍ ແລະຜູ້ພະຍາກອນບອມຢູ່ນັ້ນ
ແລະພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍມາດທຳກ່ອນແລະກາງຄືນ ຕະຫລອດໄປເປັນນິດ. ພຣະນິມິດ 20:1–10.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການພິຈາລະນາຂອງພວກເຮົາເກືອບກັບກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ໃນ ດານເຮນ ບົດທີ 11 ຂໍ້ 11 ຫາ
15 ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ວາລະສານ The Time of the End ໄດ້ຖືກຕີພິມໃນປີ 1996
ແລະມັນເປັນຕົວແທນຂອງຄຳພະຍາກອນຈາກພຣະທຳດານເຮນທີ່ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1989.
ໃນໄມ້ດິນມານີ້ ວາລະສານນັ້ນໄດ້ຖືກອ່ານໂດຍ ChatGPT
ແລະໄດ້ຖືກຂໍໃຫ້ປະເມີນບົດບາດຂອງຢູເຄຣນໃນປະຫວັດສາດຂອງຂໍ້ສົງ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນວາລະສານນັ້ນ. ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນການຈຳແນກເນື້ອຫາຂອງວາລະສານສະບັບນັ້ນ
ຊຶ່ງໄດ້ຢູ່ໃນບັນທຶກສາທາລະນະມາເປັນເວລາສາມສິບປີແລ້ວ. ຂໍ້ຄວາມຕອນທຳອິດຈາກງານຂຽນຂອງ Ellen
White ໃນວາລະສານແມ່ນ Testimonies, volume 9, 11.

ພາບລວມ: ຢູເຄຣນໃນກອບຄຳພະຍາກອນ

ພາຍໃນໂຄງຮ່າງຄຳພະຍາກອນຂອງນິຕິຍະສານກ່ຽວກັບ ດານເຮນ 11:40–45,
ຢູເຄຣນໄດ້ຮັບການກ່າວເຖິງໃນຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ ແລະ
ການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງສັນຕະປາປາລາຊະສຳນັກ (ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ) ແລະ ຄອມມູນິດອະເທວະນິຍົມ
(ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້). ຢູເຄຣນໄດ້ຖືກນຳສະເໜີວ່າເປັນສະໜາມຕໍ່ສູ້ສຳຄັນທາງສາສະໜາ ແລະ ພູມລັດສາດ
ໃນໄລຍະບົດທຳອິດຂອງສົງຄາມຕົວແທນ, ໂດຍສະເພາະໃນຄວາມກ່ຽວພັນກັບຄຣິສຕະຈັກກາໂຕລິກຢູເຄຣນ
ແລະ ການໄດ້ຮັບສະຖານະຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງຄຣິສຕະຈັກນັ້ນ
ຫຼັງຈາກທີ່ສະໄໝ້ແຫ່ງການກົດຂີ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງໂຊວຽດ.

ວາລະສານໄດ້ນຳສະເໜີຢູເຄຣນໃນຖານະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນທີ່ກ່າວຂ້າງກວ່າ
ໃນ Daniel 11:40 ໂດຍອະທິບາຍເຖິງການກວາດລ້າງກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ຜ່ານພັນທະມິດລະຫວ່າງ
Vatican–United States.

ຢູເຄຣນຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນເປັນຫຼັກຖານຂອງການອ່ອນກຳລັງລົງຂອງອະເທວະນິຍົມໂຊວຽດ
ແລະການເພີ່ມຄືນມາຂອງອົດທິພົນຄາໂຕລິກໃນເອີຣົບຕາເວັນອອກ.

ຢູເຄຣນໃນສົງຄາມລະຫວ່າງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ ແລະ ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້

ວາລະສານນີ້ສອນວ່າ ກະສັດແຫ່ງພາກໃຕ້ແມ່ນລັດທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ,
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສະແດງອອກເປັນຮູບຮ່າງໃນຕອນຕົ້ນໂດຍຟຣັງເສດ (1798) ແລະຕໍ່ມາໂດຍລັດເຊຍໂຊວຽດ.
ກະສັດແຫ່ງພາກເໜືອແມ່ນລະບົບສັນຕະປາປາ ແລະ Daniel 11:40

ບັນຍາຍເຖິງສົງຄາມຝ່າຍວິນຍານທົດລົງຂຶ້ນໃນປີ 1798

ແລະໄປສູ່ຈຸດສູງສຸດໃນການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດໃນປີ 1989.

ຢູເຄຣນບາກດິຢູຟາຍໃນບໍລິບົດນີ້ໃນຖານະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກຸ່ມປະເທດໂຊວຽດທີ່ຖືກກວາດລ້າງໄປ

ໃນການສຳເລັດເປັນຈິງຂອງ Daniel 11:40. ສົງພິມນີ້ສະເໜີການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດວ່າເປັນຂັ້ນຕອນທຳອິດໃນການຮັກສາບາດແຜຮ້າຍແຮງຂອງລະບົບສັນຕະປາປາ (Revelation 13).

ການກົດຂີ່ສະກັດກັ້ນພຣະສາສນາຈັກກາທອລິກຢູເຄຣນ (ແຫຼ່ງອ້າງອີງທີ່ຖືກອ້າງ)

ນິຕິຍະສານນີ້ປະກອບມີເອກະສານຫຼັກຖານຝ່າຍຜະລັ່ງກ່ຽວກັບການຂົ່ມເຫັງຄາທອລິກພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງໂຊວຽດ.

ຈາກນິຕິຍະສານ Time, ວັນທີ 4 ທັນວາ 1989:

"ຫຼັງຈາກສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ II, ການຂົ່ມເຫັງອັນຮຸນແຮງ ແຕ່ໂດຍທົ່ວໄປມີການນຳລະອຸດົມອ້ອມກວ່າໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍເຂົ້າໄປໃນຢູເຄຣນ ແລະກຸ່ມປະເທດໂຊວຽດໃໝ່ ໂດຍກະທົບຕໍ່ຄົນນັບຊົນຄົນທັງຄາທອລິກໂຮມັນ ແລະໂປຣເທສແຕນ ຕະຫຼອດຈົນເຖິງອອດໂທດອັກຊ໌."

ປະເທດຢູເຄຣນໄດ້ຖືກລະບຸວ່າເປັນເຂດສຳຄັນແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ຄາທອລິກໄດ້ຖືກກົດຂີ່ພາຍໃຕ້ລະບອບຄອມມູນິດ.

ການໃຫ້ສະຖານະຖືກກົດໝາຍແກ່ສາສນາຈັກກາໂຕລິກຢູເຄຣນ

ຈຸດເນັ້ນສຳຄັນປະການໜຶ່ງຂອງການຫາລືກ່ຽວກັບຢູເຄຣນ

ແມ່ນການໃຫ້ສະຖານະຖືກກົດໝາຍແກ່ຄຣິສຕະຈັກກາທອລິກຢູເຄຣນ ທີ່ເຄີຍຖືກຫ້າມມາເປັນເວລາຍາວນານ.

ຈາກນິຕິຍະສານ Life, ເດືອນທັນວາ 1989:

"ບໍ່ດົນມານີ້ ມີການແຕ່ງຕັ້ງອະທິການກາໂຕລິກຄົນໃໝ່ສາມອົງໃນເຊັກໂກສະໂລວາເກຍ. ແລະໃນເດືອນນີ້ ກອບາເຊຟຈະເຂົ້າພົບ Pope John Paul II ໃນລະຫວ່າງການເຢືອນອີຕາລີ—ນັບເປັນການພົບປະແບບໜ້າຕໍ່ໜ້າເປັນຄັ້ງທຳອິດລະຫວ່າງຜູ້ນຳຂອງເຄຣມລິນ ແລະ ອາຕິກັນ. ການປະຊຸມຫາລືໃຫ້ນັ້ນອາດນຳໄປສູ່ການຮັບຮອງໃຫ້ສາສນາຈັກກາໂຕລິກອູແກຣນໃນ U.S.S.R. ທີ່ຖືກຫ້າມມາເປັນເວລາຍາວນານ ມີສະຖານະຖືກກົດໝາຍ."

ຈາກ U.S. News & World Report, ວັນທີ 11 ທັນວາ 1989:

"ການຟື້ນຟູເສລີພາບທາງສາສະໜາ
ຄາດໝາຍວ່າຈະລວມເຖິງການຍົກເລີກຄຳສັ່ງຫ້າມຢ່າງເປັນທາງການຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກກາໂຕລິກຢູເຄຣນ
ທີ່ມີສະມາຊິກຫຼ້າສຸດຄົນ ຊຶ່ງໄດ້ດຳລົງຢູ່ໃຕ້ດິນນັບແຕ່ປີ 1946
ເມື່ອສະຕາລິນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ມັນຖືກຄວບລວມເຂົ້າໃນຄຣິສຕະຈັກອອດທອດອັດເຊຍ.
ການໄດ້ຮັບການຮັບຮອງທາງກົດໝາຍສຳລັບຄຣິສຕະຈັກຢູເຄຣນ
ໄດ້ເປັນເປົ້າໝາຍຫຼັກປະການໜຶ່ງຂອງສັນຕະປາປາ."

ອາລະສານສະເໜີເລື່ອງນີ້ເປັນຫຼັກຖານແຫ່ງການອ່ອນກຳລັງລົງຂອງການຄວບຄຸມແບບອະເທວະນິຍົມ
ແລະແຫ່ງການຟື້ນຄືນອຳນາດຂອງຄາທອລິກ.

ສົງເຖິງລະບຸວ່າເປັນຜົນໂດຍກົງຈາກແຮງກົດດັນທາງການທູດຂອງອາຕິກັນ

ແລະຖືກສະແດງວ່າເປັນໜຸດໝາຍສຳຄັນໜຶ່ງໃນການສຳເລັດຂອງ Daniel 11:40, ໂດຍຍົກຢູເຄຣນຂຶ້ນເປັນຕົວຢ່າງທີ່ປະຈັກຕາຂອງການທີ່ສັນຕະປາປາກຳລັງໄດ້ອິດທິພົນຄົນມາໃນດິນແດນທີ່ເຄີຍເປັນຄອມມູນິດ.

ຢູເຄຣນໃນຖານະເປັນຫຼັກຖານແຫ່ງການຄົບຖ້ວນຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາ

ການລົ້ມສະລາຍຂອງລັດຄອມມູນິດ ບໍ່ແມ່ນເປັນພຽງການປ່ຽນແປງທາງການເມືອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເປັນຄວາມພ່າຍແພ້ທາງວິນຍານຂອງລັດທິປະຕິເສດພຣະເຈົ້າ, ເປັນຄວາມກ້າວໜ້າທາງພູມລັດສາດຂອງສັນຕະປາປາ ແລະເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການຫວນຄືນຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາສູ່ການຄອບງຳໂລກ. ປະເທດຢູເຄຣນກາຍເປັນກໍລະນີສຶກສາໃນການຮຸ້ນການກົດຂີ່ທາງສາສະໜາຂອງໂຊວຽດ ແລະເປັນໄຊຊະນະທາງຍຸດທະສາດຂອງໂຣມໃນຍຸໂຣບຕາເວັນອອກ. ສິ່ງນີ້ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານທີ່ປະຈຳແຈ້ງຈາກລັດທິປະຕິເສດພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກບັງຄັບ ໄປສູ່ການຟື້ນຄືນອຳນາດຂອງຄາທອລິກ ແລະການຮັບຮອງໃຫ້ສາສະໜາຈັກຄາທອລິກອຸກຣນຖືກກົດໝາຍ ຖືກນຳສະເໜີວ່າເປັນການຍືນຍົນໃນທາງຄຳພະຍາກອນວ່າ ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໄດ້ກວາດເອົາກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ໄປ “ດັງພະຍຸຫມຸນ.”

ຢູເຄຣນ ແລະ ລຳດັບຄຳພະຍາກອນທີ່ກວ້າງຂວາງຍັງຂຶ້ນ

1. 1798 – ອຳນາດສັນຕະປາປາໄດ້ຮັບບາດແຜສາຫັດຖືງຕາຍ.
2. 1917 – ລັດທິປະຕິເສດພຣະເຈົ້າໄດ້ຍ້າຍໄປສູ່ຣັດເຊຍ (ການປະຕິວັດໂບນເຊວິກ).
3. 1989 – ສະຫະພາບໂຊວເຍລົ້ມສະລາຍ.
4. ຢູເຄຣນ – ສາສນະຈັກຄາທອລິກໄດ້ຮັບຮອງຢ່າງຖືກກົດໝາຍ.
5. ອຳນາດສັນຕະປາປາໄດ້ຟື້ນຄືນອິດທິພົນດ້ານພູມລັດສາດ.
6. ສະຫະລັດອາເມຣິກາໃນທຸລະກິດກຳລັງໃຕ້ອິດທິພົນຂອງສັນຕະປາປາ (ດານເອນ 11:41).
7. ໂລກທັງໝົດຕິດຕາມ (ດານເອນ 11:42–43).

ຢູເຄຣນເໝາະສົມຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນ 3–4

ໃນຖານະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການປ່ຽນຜ່ານລະຫວ່າງລັດອະທິວະນຍົມໂຊວຽດ ແລະ ອິດທິພົນຂອງສັນຕະປາປາທີ່ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ອ້າງເຖິງໃນການສົນທະນາກ່ຽວກັບຢູເຄຣນ

- ເຈໂຟ ພິເພັນເຈົ້າ (ໂຄງຮ່າງທາງເທວະວິທະຍາຫຼັກ)

ພຣະວິນຍານແຫ່ງການພະຍາກອນ

- ການໂຕ້ຖຽງອັນຍິ່ງໃຫຍ່
- ຂໍ້ຄວາມທີ່ຄັດເລືອກ
- ຄຳພະຍານສຳລັບຄຣິສຕະຈັກ

ສົມວນຊົນທາງໂລກ

- ນິຕິຍະສານ Time
- ນິຕິຍະສານ Life
- ຂ່າວສະຫະລັດ ແລະ ລາຍງານໂລກ

ຢູເຄຣນ ຖືກກ່າວເຖິງໃນຄວາມສຳພັນກັບ:

- ການຂົ່ມເຫັງຄາທອລິກຫຼັງສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ II
- ການດຳລົງຢູ່ອອກໃນພື້ນດິນລັບຂອງພຣະສາສນະຈັກຄາທອລິກຢູເຄຣນ

- ການທູດ Gorbachev–Vatican
- ການຟື້ນຟູລຳດັບຊັ້ນຂອງຄາທອລິກໃນທາງກົດໝາຍ

ບົດສະຫຼຸບກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງຢູເຄຣນໃນຈົດໝາຍຂ່າວ

ຢູເຄຣນເປັນທີ່ໝັ້ນອັນແຂງແກ່ນຂອງຄາທອລິກທີ່ຖືກກົດຂີ່ພາຍໃຕ້ລັດອະເທວະນິຍົມໂຊວຽດ. ການໃຫ້ສະຖານະຖືກກົດໝາຍແກ່ຄຣິດຈັກຄາທອລິກຢູເຄຣນເປັນສັນຍານບັງຊີເຖິງການອ່ອນກຳລັງລົງຂອງກະສັດແຫ່ງທົດໃຕ້. ອິດທິພົນຂອງວາຕິກັນໃນຢູເຄຣນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນການຟື້ນຄືນອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາ ແລະ

ການບ່ຽນແປງທາງສາສະໜາຂອງຢູເຄຣນໄດ້ເປັນຫຼັກຖານອັນຈັບຕ້ອງໄດ້ວ່າ Daniel 11:40

ກຳລັງຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ. ເຫດການຕ່າງໆທີ່ວິໄນຮອບຢູເຄຣນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂັ້ນຕອນທຳອິດໃນການຮັກສາບາດແຜຮ້າຍແຮງຂອງສັນຕະປາປາໃຫ້ຫາຍດີ. ດັ່ງນັ້ນ

ຢູເຄຣນຈຶ່ງຖືກນຳສະເໜີບິແມ່ນໃນຖານະເຫດການທາງການເມືອງອັນໂດດດ່ຽວ,

ແຕ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນພາຍໃນຄວາມເຄືອນໄຫວສຸດທ້າຍຂອງ Daniel 11.